

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2021/C 320/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2021/C 320/02	Spojené veci C-682/18 a C-683/18: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 22. júna 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Frank Peterson/Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18) a Elsevier Inc./Cyando AG (C-683/18) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Sprístupnenie a správa platformy na zdieľanie videí alebo platformy na ukladanie a zdieľanie súborov – Zodpovednosť prevádzkovateľa za porušenia práv duševného vlastníctva, ktorých sa dopustili používatelia jeho platformy – Smernica 2001/29/ES – Článok 3 a článok 8 ods. 3 – Pojem „verejný prenos“ – Smernica 2000/31/ES – Články 14 a 15 – Podmienky na priznanie oslobodenia od zodpovednosti – Nevedomosť o konkrétnych porušeníach – Oznámenie takých porušení ako podmienka na dosiahnutie vydania súdneho príkazu)	2
---------------	--	---

2021/C 320/03	Vec C-439/19: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 22. júna 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Satversmes tiesa – Lotyšsko) – Konanie začaté na podnet B (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Články 5, 6 a 10 – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca prístup verejnosti k osobným údajom týkajúcim sa pokutových bodov uložených za dopravné priestupky – Prípustnosť – Pojem „osobné údaje týkajúce sa uznania viny za trestné činy a priestupky“ – Sprístupnenie na účely zvýšenia bezpečnosti cestnej premávky – Právo verejnosti na prístup k úradným dokumentom – Sloboda informácií – Zosúladenie so základným právom na rešpektovanie súkromného života a ochranu osobných údajov – Opakované použitie údajov – Článok 267 ZFEÚ – Časové účinky prejudiciálneho rozhodnutia – Možnosť Ústavného súdu členského štátu zachovať právne účinky vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je zlučiteľná s právom Únie – Zásada prednosti práva Únie a právnej istoty)	3
2021/C 320/04	Vec C-550/19: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 24. júna 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social nº 14 de Madrid – Španielsko) – EV/Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 1999/70/ES – Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP – Doložka 5 – Opatrenia na zabránenie zneužívania vyplývajúceho z opakovaného uzatvárania pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú – Opakované pracovné zmluvy na dobu určitú v odvetví stavebníctva nazývané fijos de obra – Pojem „objektívne dôvody“ odôvodňujúci obnovenie takýchto zmlúv – Smernica 2001/23/ES – Článok 1 ods. 1 – Prevod podniku – Článok 3 ods. 1 – Zachovanie práv pracovníkov – Prechod práv a povinností vyplývajúcich z pracovných zmlúv, uskutočnený na základe ustanovení kolektívnej zmluvy – Kolektívna zmluva obmedzujúca práva a povinnosti prevádzaných pracovníkov na práva a povinnosti vyplývajúce z poslednej zmluvy uzatvorenej s odstupujúcim podnikom)	4
2021/C 320/05	Vec C-559/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 24. júna 2021 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 258 ZFEÚ – Chránená prírodná zóna Doñana (Španielsko) – Smernica 2000/60/ES – Rámec pre politiku Európskej únie v oblasti vodného hospodárstva – Článok 4 ods. 1 písm. b) bod i), článok 5, článok 11 ods. 1, článok 11 ods. 3 písm. a), c) a e), ako aj článok 11 ods. 4 – Zhoršenie stavu útvarov podzemnej vody – Neexistencia ďalšieho popisu útvarov podzemnej vody, ktoré boli identifikované ako rizikové – Primerané základné a doplnkové opatrenia – Smernica 92/43/EHS – Článok 6 ods. 2 – Zhoršenie prirodzených biotopov a biotopov druhov)	5
2021/C 320/06	Vec C-719/19: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 22. júna 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State – Holandsko) – FS/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Únie – Smernica 2004/38/ES – Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov – Článok 15 – Ukončenie prechodného pobytu občana Únie na území hostiteľského členského štátu – Rozhodnutie o vyhostení – Fyzický odchod tohto občana Únie z tohto územia – Časové účinky tohto rozhodnutia o vyhostení – Článok 6 – Možnosť uvedeného občana Únie získať nové právo na pobyt po svojom návrate na uvedené územie)	6
2021/C 320/07	Vec C-872/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 22. júna 2021 – Venezuelská bolívarovská republika/Rada Európskej únie (Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) – Reštriktívne opatrenia prijaté vzhľadom na situáciu vo Venezuele – Žaloba o neplatnosť podaná tretím štátom – Prípustnosť – Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – Aktívna legitímácia – Podmienka, podľa ktorej musí byť žalobca priamo dotknutý opatrením, ktoré je predmetom jeho žaloby – Pojem „právnická osoba“ – Záujem na konaní – Regulačný akt, ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia)	7
2021/C 320/08	Vec C-12/20: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 24. júna 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Nemecko) – DB Netz AG/Bundesrepublik Deutschland (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Železničná doprava – Medzinárodné koridory pre železničnú nákladnú dopravu – Nariadenie (EÚ) č. 913/2010 – Článok 13 ods. 1 – Zriadenie miesta jedného kontaktu pre každý koridor nákladnej dopravy – Článok 14 – Povaha rámca na pridelovanie kapacity infraštruktúry na koridore nákladnej dopravy stanoveného výkonnou radou – Článok 20 – Regulačné orgány – Smernica 2012/34/EÚ – Článok 27 – Postup podávania žiadostí o kapacitu infraštruktúry – Úloha manažérov infraštruktúry – Články 56 a 57 – Funkcie regulačného orgánu a spolupráca medzi regulačnými orgánmi)	8
2021/C 320/09	Vec C-167/20 P: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 24. júna 2021 – WD/Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (Odvolanie – Verejná služba – Dočasní zamestnanci – Zmluva na dobu určitú – Rozhodnutie o nereklasifikácii – Neexistencia hodnotiacich správ – Rozhodnutie o neobnovení pracovnej zmluvy)	9

2021/C 320/10	Vec C-920/19: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 18. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark – Rakúsko) – Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI/Landespolizeidirektion Steiermark (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Článok 56 ZFEÚ – Slobodné poskytovanie služieb – Obmedzenia – Hazardné hry – Duálny systém organizácie trhu – Monopol na lotérie a kasína – Predchádzajúce povolenie na prevádzkovanie herných automatov – Reklamné praktiky držiteľa monopolu – Kritériá posúdenia – Ústavná judikatúra, ktorá konštatuje súlad vnútroštátnej právnej úpravy s právom Únie)	9
2021/C 320/11	Vec C-88/20: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 20. mája 2021 – (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal correctionnel de Bordeaux – Francúzsko) – trestné konanie proti ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 53 ods. 2 a článok 94 rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Základné práva – Zásada ne bis in idem – Kumulácia administratívnych a trestných sankcií za tie isté skutky – Telefonické získavanie zákazníkov – Klamlivá obchodná praktika – Nedostatočné odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania – Zjavná neprípustnosť)	10
2021/C 320/12	Vec C-248/20: Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 18. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen – Švédsko) – Skatteverket/Skellefteå Industrihus AB (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Dane – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Odpočet dane zaplatenej na vstupe počas výstavby budovy – Voliteľný režim daňovej povinnosti – Upustenie od pôvodne plánovanej činnosti – Úprava odpočtu dane zaplatenej na vstupe – Odpoveď na prejudiciálnu otázku, ktorú možno jednoznačne vyvodiť z judikatúry)	11
2021/C 320/13	Vec C-571/20: Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) zo 6. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Potenza – Taliansko) – OM/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni“ di Matera (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Prejudiciálne konanie týkajúce sa platnosti ustanovenia Zmluvy o FEÚ – Zjavný nedostatok právomoci Súdneho dvora – Voľný pohyb pracovníkov – Rovnosť zaobchádzania – Článok 45 ZFEÚ – Rozdiel v postavení a odmeňovaní vysokoškolských učiteľov a učiteľov vo vnútroštátnom systéme vyššieho vzdelávania v oblasti umenia a hudby – Výlučne vnútorná situácia – Zjavná neprípustnosť)	11
2021/C 320/14	Vec C-185/21 P: Odvolanie podané 25. marca 2021: Turk Hava Yollari AO proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 27. januára 2021 vo veci T-382/19, Turk Hava Yollari/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo – Sky (skylife)	12
2021/C 320/15	Vec C-200/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 31. marca 2021 – TU, SU/BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited	12
2021/C 320/16	Vec C-215/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria (Španielsko) 6. apríla 2021 – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.U.	13
2021/C 320/17	Vec C-216/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Ploiești (Rumunsko) 6. apríla 2021 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, YN/Consiliul Superior al Magistraturii	13
2021/C 320/18	Vec C-219/21 P: Odvolanie podané 1. apríla 2021: Olimp Laboratories sp. z o.o. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 27. januára 2021 vo veci T-817/19, Olimp Laboratories/EUIPO	14
2021/C 320/19	Vec C-233/21 P: Odvolanie podané 9. apríla 2021: Germann Avocats LLC proti uzneseniu Všeobecného súdu (desiata komora) zo 4. februára 2021 vo veci T-352/18, Germann Avocats LLC/Európska komisia	15
2021/C 320/20	Vec C-252/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko) 22. apríla 2021 – Facebook Inc. A i./Bundeskartellamt	16
2021/C 320/21	Vec C-274/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Rakúsko) 28. apríla 2021 – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republik Österreich a Bundesbeschaffung GmbH	18

2021/C 320/22	Vec C-275/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Rakúsko) 28. apríla 2021 – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republik Österreich a Bundesbeschaffung GmbH	21
2021/C 320/23	Vec C-290/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 5. mája 2021 – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)/Canal+ Luxembourg Sàrl	24
2021/C 320/24	Vec C-300/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 12. mája 2021 – UI/Österreichische Post AG	25
2021/C 320/25	Vec C-310/21 P: Odvolanie podané 17. mája 2021: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS proti uzneseniu Všeobecného súdu (druhá komora) z 5. marca 2021 vo veci T-885/19, Aquind a iní/Komisia	26
2021/C 320/26	Vec C-311/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 18. mája 2021 – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH	26
2021/C 320/27	Vec C-316/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Belgicko) 21. mája 2021 – Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent, vedľajšie účastnícky konania: Denys NV, Aelterman BVBA	28
2021/C 320/28	Vec C-323/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 25. mája 2021 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/B.	28
2021/C 320/29	Vec C-324/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 25. mája 2021 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/F.	29
2021/C 320/30	Vec C-325/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 25. mája 2021 – K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	30
2021/C 320/31	Vec C-343/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vърhoven administrativen съд (Bulharsko) 2. júna 2021 – PV/Zamestnik izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie“	30
2021/C 320/32	Vec C-352/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 28. mája 2021 – A1 a A2/I	31
2021/C 320/33	Vec C-365/21: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Bamberg (Nemecko) 11. júna 2021 – trestné konanie proti MR	32
2021/C 320/34	Vec C-389/21 P: Odvolanie podané 24. júna 2021: Európska centrálna banka proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) zo 14. apríla 2021 vo veci T-504/19, Crédit lyonnais/BCE	32
2021/C 320/35	Vec C-1/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 19. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – B/Finanzamt Österreich, predým Finanzamt Wien 9/18/19	33
2021/C 320/36	Vec C-115/20 P: Uznesenie predsedu šiestej komory Súdneho dvora z 20. mája 2021 – Vanda Pharmaceuticals Ltd/Európska komisia	33
2021/C 320/37	Vec C-578/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugalsko) – NM, NR, BA, XN, FA/Sata Air Açores – Sociedade Açoriana de Transportes Aéreos, SA	34

Všeobecný súd

2021/C 320/38	Vec T-554/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2021 – BZ/ECB („Verejná služba – Zamestnanci ECB – Žiadosť o uznanie choroby z povolania – Články 6.3.11 a 6.3.13 Predpisov uplatniteľných na zamestnancov ECB – Vady konania – Absencia správy z vyšetrovania – Mimozmluvná zodpovednosť“)	35
2021/C 320/39	Vec T-641/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2021 – FD/Spoločný podnik Fusion for Energy („Verejná služba – Dočasní zamestnanci – Zmluva na dobu určitú – Rozhodnutie o neobnovení – Psychické obťažovanie – Prekročenie právomoci – Povinnosť starostlivosti – Rovnosť zaobchádzania – Zodpovednosť“)	35
2021/C 320/40	Vec T-709/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2021 – GW/Dvor audítorov („Verejná služba – Úradníci – Úradník, ktorý sa stal trvalo úplne invalidným – Pravidelná lekárska prehliadka – Spôsoby – Podanie návrhu na posudkovú komisiu – Zamietnutie – Článok 15 prílohy VIII služobného poriadku – Záver č. 274/15 kolégia vedúcich administratívnych útvarov – Povinnosť náležitej starostlivosti“)	36
2021/C 320/41	Vec T-746/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2021 – GY/ECB („Verejná služba – Zamestnanci ECB – Odmena – Príspevok na domácnosť – Zmena uplatniteľného režimu – Zamietnutie žiadosti na rok 2019 – Námietačka nezákonnosti – Rovnosť zaobchádzania – Neexistencia prechodných opatrení“)	37
2021/C 320/42	Vec T-51/20: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2021 – Mélin/Parlament („Inštitucionálne právo – Pravidlá o úhrade výdavkov a príspevkov poslancov Parlamentu – Príspevok na asistentskú parlamentnú výpomoc – Vymáhanie neoprávnené vyplatených súm – Námietačka nezákonnosti – Právo na obranu – Skutkový omyl“)	37
2021/C 320/43	Vec T-95/21 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 22. júna 2021 – Portugalsko/Komisia („Predbežné opatrenie – Štátna pomoc – Schéma štátnej pomoci, ktorú poskytlo Portugalsko v prospech Zona Franca de Madeira – Uplatnenie tejto schémy pomoci v rozpore s rozhodnutiami Komisie K(2007) 3037 v konečnom znení a K(2013) 4043 v konečnom znení – Rozhodnutie, ktorým sa vyhlasuje schéma štátnej pomoci za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariaďuje jej vrátenie – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Neexistencia naliehavosti“)	38
2021/C 320/44	Vec T-207/21 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 22. júna 2021 – Polynt/ECHA („Konanie o nariadení predbežného opatrenia – REACH – Látka hexahydro-4-metylfthalátový anhydrid – Povinnosť registrácie – Hodnotenie dokumentácie – Preskúvanie návrhov skúšok – Povinnosť poskytnúť určité informácie vyžadujúce skúšky na zvieratách – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Neexistencia naliehavosti“)	38
2021/C 320/45	Vec T-295/21: Žaloba podaná 18. mája 2021 – eSlovensko/Komisia	39
2021/C 320/46	Vec T-296/21: Žaloba podaná 20. mája 2021 – SU/EIOPA	40
2021/C 320/47	Vec T-304/21: Žaloba podaná 30. mája 2021 – eSlovensko Bratislava/Komisia	41
2021/C 320/48	Vec T-309/21: Žaloba podaná 24. mája 2021 – TC/Parlament	42
2021/C 320/49	Vec T-328/21: Žaloba podaná 9. júna 2021 – Airoldi Metalli/Komisia	43
2021/C 320/50	Vec T-330/21: Žaloba podaná 12. júna 2021 – EWC Academy/Komisia	44
2021/C 320/51	Vec T-331/21: Žaloba podaná 14. júna 2021 – mBank/EUIPO – European Merchant Bank (EMBank European Merchant Bank)	45
2021/C 320/52	Vec T-334/21: Žaloba podaná 12. júna 2021 – Mendes de Almeida/Rada	46
2021/C 320/53	Vec T-336/21: Žaloba podaná 15. júna 2021 – Mendus/EUIPO (CENSOR.NET)	47
2021/C 320/54	Vec T-338/21: Žaloba podaná 18. júna 2021 – F I S I/EUIPO – Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (ECODOWN)	48
2021/C 320/55	Vec T-341/21: Žaloba podaná 21. júna 2021 – Rauff-Nisthar/Komisia	49

2021/C 320/56	Vec T-347/21: Žaloba podaná 21. júna 2021 – Hypo Vorarlberg Bank/SRB	50
2021/C 320/57	Vec T-348/21: Žaloba podaná 22. júna 2021 – Volkskreditbank/SRB	51
2021/C 320/58	Vec T-353/21: Žaloba podaná 25. júna 2021 – KTM Fahrrad/EUIPO – KTM (R2R)	52
2021/C 320/59	Vec T-360/21: Žaloba podaná 25. júna 2021 – Portigon/SRB	53
2021/C 320/60	Vec T-364/21: Žaloba podaná 25. júna 2021 – Essity Hygiene and Health/EUIPO (Zobrazenie listu)	54

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2021/C 320/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 310, 2.8.2021

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 297, 26.7.2021

Ú. v. EÚ C 289, 19.7.2021

Ú. v. EÚ C 278, 12.7.2021

Ú. v. EÚ C 263, 5.7.2021

Ú. v. EÚ C 252, 28.6.2021

Ú. v. EÚ C 242, 21.6.2021

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 22. júna 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Frank Peterson/Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18) a Elsevier Inc./Cyando AG (C-683/18)

(Spojené veci C-682/18 a C-683/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Sprístupnenie a správa platformy na zdieľanie videí alebo platformy na ukladanie a zdieľanie súborov – Zodpovednosť prevádzkovateľa za porušenia práv duševného vlastníctva, ktorých sa dopustili používatelia jeho platformy – Smernica 2001/29/ES – Článok 3 a článok 8 ods. 3 – Pojem „verejný prenos“ – Smernica 2000/31/ES – Články 14 a 15 – Podmienky na priznanie oslobodenia od zodpovednosti – Nevedomosť o konkrétnych porušeníach – Oznámenie takých porušení ako podmienka na dosiahnutie vydania súdneho príkazu)

(2021/C 320/02)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Frank Peterson (C-682/18), Elsevier Inc. (C-683/18)

Žalované: Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18), Cyando AG (C-683/18)

Výrok rozsudku

1. Článok 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa má vykladať v tom zmysle, že prevádzkovateľ platformy na zdieľanie videí alebo platformy na ukladanie a zdieľanie súborov, na ktorých používatelia môžu nezákonne sprístupňovať verejnosti chránený obsah, uskutočňuje „verejný prenos“ tohto obsahu iba vtedy, ak nad rámec samotného poskytovania platformy prispieva k tomu, že verejnosť má v rozpore s autorským právom prístup k takému obsahu. Tak je to najmä v prípade, keď tento prevádzkovateľ má konkrétnu vedomosť o nezákonnom sprístupnení chráneného obsahu na svojej platforme a urýchlene ho neodstráni alebo neznemožní k nemu prístup, alebo keď tento prevádzkovateľ, hoci vedel alebo mal vedieť, že vo všeobecnosti používatelia tejto platformy sprístupňujú verejnosti chránený obsah prostredníctvom jeho platformy, nezaviedol primerané technické opatrenia, ktoré možno v jeho situácii očakávať ako od prevádzkovateľa, ktorý je primerane starostlivý, aby dôveryhodne a účinne čelil porušovaniu autorského práva na tejto platforme, alebo tiež, keď sa podieľal na výbere chráneného obsahu, ktorý je nezákonne predmetom verejného prenosu, poskytoval na svojej platforme nástroje osobitne určené na nezákonné zdieľanie takéhoto obsahu alebo vedome podporoval takéto zdieľanie, o čom môže svedčiť okolnosť, že uvedený prevádzkovateľ zaviedol obchodný model podnecujúci používateľov jeho platformy, aby na nej nezákonne uskutočňovali verejný prenos chráneného obsahu.

2. Článok 14 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode), sa má vykladať v tom zmysle, že do pôsobnosti tohto ustanovenia patrí činnosť prevádzkovateľa platformy na zdieľanie videí alebo platformy na ukladanie a zdieľanie súborov, pokiaľ tento prevádzkovateľ nezohráva aktívnu úlohu takej povahy, že by vďaka nej poznal obsah nahrávaný na jeho platformu alebo mal nad ním kontrolu.

Článok 14 ods. 1 písm. a) smernice 2000/31 sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby bol na základe tohto ustanovenia takýto prevádzkovateľ vylúčený z oslobodenia od zodpovednosti stanoveného v tomto článku 14 ods. 1, musí si byť tento prevádzkovateľ vedomý konkrétnych nezákonných činností svojich používateľov týkajúcich sa chráneného obsahu, ktorý bol nahraný na jeho platformu.

3. Článok 8 ods. 3 smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby nositeľovi autorského práva mohol byť na základe žiadosti podľa vnútroštátneho práva vydaný súdny príkaz proti sprostredkovateľovi, ktorého službu využila tretia osoba na porušenie jeho práva bez toho, aby o tom tento sprostredkovateľ vedel, v zmysle článku 14 ods. 1 písm. a) smernice 2000/31, len ak bolo danému sprostredkovateľovi pred začatím súdneho konania formálne oznámené toto porušenie a tento nekonal urýchlene po danom oznámení, aby uvedený obsah odstránil alebo znemožnil k nemu prístup a zabezpečil, aby sa takéto porušenia neopakovali. Vnútroštátnym súdom však prislúcha, aby sa pri uplatňovaní takejto podmienky ubezpečili, že táto podmienka nepovedie k tomu, že účinné ukončenie porušovania práv bude oneskorené tak, že by nositeľovi práv mohla vzniknúť neprimeraná škoda.

(¹) Ú. v. EÚ C 82, 4.3.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 22. júna 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Satversmes tiesa – Lotyšsko) – Konanie začaté na podnet B

(Vec C-439/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Články 5, 6 a 10 – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca prístup verejnosti k osobným údajom týkajúcim sa pokutových bodov uložených za dopravné priestupky – Prípustnosť – Pojem „osobné údaje týkajúce sa uznania viny za trestné činy a priestupky“ – Sprístupnenie na účely zvýšenia bezpečnosti cestnej premávky – Právo verejnosti na prístup k úradným dokumentom – Sloboda informácií – Zosúladenie so základným právom na rešpektovanie súkromného života a ochranu osobných údajov – Opakované použitie údajov – Článok 267 ZFEÚ – Časové účinky prejudiciálneho rozhodnutia – Možnosť Ústavného súdu členského štátu zachovať právne účinky vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je zlučiteľná s právom Únie – Zásada prednosti práva Únie a právnej istoty)

(2021/C 320/03)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Satversmes tiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľ: B

Odporca: Latvijas Republikas Saeima

Výrok rozsudku

1. Článok 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa pokutových bodov uložených vodičom vozidiel za dopravné priestupky.
2. Ustanovenia nariadenia (EÚ) 2016/679, najmä článok 5 ods. 1, článok 6 ods. 1 písm. e) a článok 10 tohto nariadenia sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ukladá orgánu verejnej moci zodpovednému za register, v ktorom sú zapísané pokutové body uložené vodičom vozidiel za dopravné priestupky, povinnosť sprístupniť tieto údaje verejnosti bez toho, aby osoba, ktorá žiada o prístup, mala povinnosť odôvodniť osobitný záujem na získaní uvedených údajov.
3. Ustanovenia nariadenia (EÚ) 2016/679, najmä článok 5 ods. 1, článok 6 ods. 1 písm. e) a článok 10 tohto nariadenia sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá oprávňuje orgán verejnej moci zodpovedný za register, v ktorom sú zapísané pokutové body uložené vodičom vozidiel za dopravné priestupky, oznámiť tieto údaje hospodárskym subjektom na účely opakovaného použitia.
4. Zásada prednosti práva Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby Ústavný súd členského štátu, na ktorý bol podaný návrh na preskúmanie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa vzhľadom na rozhodnutie Súdneho dvora vydané v prejudiciálnom konaní ukáže byť nezlučiteľná s právom Únie, rozhodol pri uplatnení zásady právnej istoty, že právne účinky tejto právnej úpravy budú zachované až do dátumu vyhlásenia rozsudku, ktorým s konečnou platnosťou rozhodne o tejto ústavnej sťažnosti.

(¹) Ú. v. EÚ C 280, 19.8.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 24. júna 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social n° 14 de Madrid – Španielsko) – EV/Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

(Vec C-550/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 1999/70/ES – Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP – Določka 5 – Opatrenia na zabránenie zneužívania vyplývajúceho z opakovaného uzatvárania pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú – Opakované pracovné zmluvy na dobu určitú v odvetví stavebníctva nazývané fijos de obra – Pojem „objektívne dôvody“ odôvodňujúci obnovovanie takýchto zmlúv – Smernica 2001/23/ES – Článok 1 ods. 1 – Prevod podniku – Článok 3 ods. 1 – Zachovanie práv pracovníkov – Prechod práv a povinností vyplývajúcich z pracovných zmlúv, uskutočnený na základe ustanovení kolektívnej zmluvy – Kolektívna zmluva obmedzujúca práva a povinnosti prevádzaných pracovníkov na práva a povinnosti vyplývajúce z poslednej zmluvy uzatvorenej s odstupujúcim podnikom)

(2021/C 320/04)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social n° 14 de Madrid

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: EV

Žalovaný: Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

Výrok rozsudku

1. Določka 5 bod 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzatvorenej 18. marca 1999, ktorá sa nachádza v prílohe smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu prináleží, aby v súlade so všetkými uplatniteľnými právnymi predpismi vnútroštátneho práva posúdil, či jednak obmedzenie na tri po sebe idúce roky, s výnimkou osobitných podmienok, zamestnávania pracovníkov na dobu určitú na základe zmlúv nazývaných *fijos de obra* tým istým podnikom na rôznych pracovných miestach v tej istej provincii a jednak poskytovanie odstupného týmto pracovníkom, za predpokladu, že tento vnútroštátny súd konštatuje, že tieto opatrenia sú v skutočnosti prijaté vo vzťahu k uvedeným pracovníkom, predstavujú primerané opatrenia na zabránenie zneužívaniu vyplývajúceho z opakovaného uzatvárania pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú, a prípadne na jeho sankcionovanie, alebo „ekvivalentné zákonné opatrenia“ v zmysle tejto doložky 5 bodu 1. V každom prípade takáto vnútroštátna právna úprava nemôže byť uplatňovaná orgánmi dotknutého členského štátu takým spôsobom, že obnovovanie opakovane uzatváraných pracovných zmlúv na dobu určitú nazývaných *fijos de obra* sa považuje za odôvodnené „objektívnymi dôvodmi“ v zmysle doložky 5 bodu 1 písm. a) tejto rámcovej dohody len z dôvodu, že každá z týchto zmlúv sa vo všeobecnosti uzatvára na jeden stavebný projekt, a to bez ohľadu na dĺžku jeho trvania, pokiaľ takáto vnútroštátna právna úprava v praxi nebráni dotknutému zamestnávateľovi takýmto obnovovaním uspokojovať trvalé a dlhodobé potreby v personálnej oblasti.
2. Článok 3 ods. 1 prvý pododsek smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa pri prevode zamestnancov v rámci verejných zmlúv práva a povinnosti prevádzaného pracovníka, ktoré je nástupnícky podnik povinný dodržiavať, obmedzujú výlučne na práva a povinnosti vyplývajúce z poslednej zmluvy, ktorú tento pracovník uzatvoril s odstupujúcim podnikom, pokiaľ uplatnenie tejto právnej úpravy nebude mať za následok, že uvedený pracovník bude v menej výhodnom postavení iba preto, že došlo k tomuto prevodu, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 77, 9.3.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 24. júna 2021 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-559/19) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 258 ZFEÚ – Chránená prírodná zóna Doñana (Španielsko) – Smernica 2000/60/ES – Rámec pre politiku Európskej únie v oblasti vodného hospodárstva – Článok 4 ods. 1 písm. b) bod i), článok 5, článok 11 ods. 1, článok 11 ods. 3 písm. a), c) a e), ako aj článok 11 ods. 4 – Zhoršenie stavu útvarov podzemnej vody – Neexistencia ďalšieho popisu útvarov podzemnej vody, ktoré boli identifikované ako rizikové – Primerané základné a doplnkové opatrenia – Smernica 92/43/EHS – Článok 6 ods. 2 – Zhoršenie prirodzených biotopov a biotopov druhov)

(2021/C 320/05)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne C. Hermes, E. Manhaeve a E. Sanfrutos Cano, neskôr C. Hermes, E. Manhaeve a M. Jáuregui Gómez, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: pôvodne L. Aguilera Ruiz, neskôr J. Rodríguez de la Rúa Puig a M.-J. Ruiz Sánchez, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Španielske kráľovstvo si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú:

- podľa článku 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva, zmenenej smernicou Rady 2013/64/EÚ zo 17. decembra 2013, v spojení s bodom 2.2 prílohy II tejto smernice tým, že nezohľadnilo nezákonný odber vody a odber vody určený na mestské zásobovanie pri odhade odberu podzemných vôd regiónu Doñana (Španielsko) v rámci ďalšieho popisu Plan Hidrológico del Guadalquivir 2015 – 2021 (hydrologický plán povodia Guadalquivir 2015 – 2021), schváleného Real Decreto 1/2016 por el que se aprueba la revisión de los Planes Hidrológicos de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura y Júcar, y de la parte española de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Oriental, Miño-Sil, Duero, Tajo, Guadiana y Ebro (kráľovský dekrét č. 1/2016, ktorým sa schvaľuje revízia hydrologických plánov správnych území povodí riek v západnej Kantábrii, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura a Júcar, ako aj španielskych častí správnych území povodí riek vo východnej Kantábrii, Miño-Sil, Duero, Tajo, Guadiana a Ebro) z 8. januára 2016,
- podľa článku 11 smernice 2000/60 v spojení s článkom 4 ods. 1 písm. c) tejto smernice tým, že v programe opatrení stanovenom v rámci hydrologického plánu povodia Guadalquivir 2015 – 2021 nestanovilo žiadne opatrenie na zabránenie rušeniu chránených typov biotopov nachádzajúcich sa na chránenom území „Doñana“ s kódom ZEPa/LIC ES0000024 odberom podzemných vôd pre potreby turistickej oblasti Matalascañas (Španielsko) a
- podľa článku 6 ods. 2 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín tým, že neprijalo vhodné opatrenia na zabránenie závažnému rušeniu chránených typov biotopov nachádzajúcich sa na chránenom území „Doñana“ s kódom ZEPa/LIC ES0000024, na chránenom území „Doñana Norte y Oeste“ s kódom ZEPa/LIC ES6150009 a na chránenom území „Dehesa del Estero y Montes de Moguer“ s kódom ZEPa/LIC ES6150012 v dôsledku odberu podzemných vôd chránenej prírodnej zóny Doñana od 19. júla 2006.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Európska komisia a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 348, 14.10.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 22. júna 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State – Holandsko) – FS/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Vec C-719/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Únie – Smernica 2004/38/ES – Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov – Článok 15 – Ukončenie prechodného pobytu občana Únie na území hostiteľského členského štátu – Rozhodnutie o vyhostení – Fyzický odchod tohto občana Únie z tohto územia – Časové účinky tohto rozhodnutia o vyhostení – Článok 6 – Možnosť uvedeného občana Únie získať nové právo na pobyt po svojom návrate na uvedené územie)

(2021/C 320/06)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: FS

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Výrok rozsudku

Článok 15 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie o vyhostení občana Únie z územia hostiteľského členského štátu, ktoré bolo prijaté na základe tohto ustanovenia z dôvodu, že tento občan Únie už nemá právo prechodného pobytu na tomto území podľa tejto smernice, nie je v plnom rozsahu vykonané samotnou skutočnosťou, že uvedený občan Únie fyzicky opustil uvedené územie v lehote stanovenej uvedeným rozhodnutím pre jeho dobrovoľný odchod. Na to, aby mohol občan Únie, voči ktorému bolo vydané takéto rozhodnutie o vyhostení, získať nové právo na pobyt podľa článku 6 ods. 1 uvedenej smernice na tom istom území, musí nielen fyzicky opustiť územie hostiteľského členského štátu, ale musí tiež skutočne a účinne ukončiť svoj pobyt na tomto území, takže pri jeho návrate na uvedené územie nebude možné domnievať sa, že jeho pobyt v skutočnosti zapadá do kontinuity jeho predchádzajúceho pobytu na tomto území. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či ide o takýto prípad, pričom zohľadní všetky konkrétne okolnosti charakterizujúce špecifickú situáciu dotknutého občana Únie. Ak z takéhoto overenia vyplynie, že občan Únie skutočne a účinne neskončil svoj prechodný pobyt na území hostiteľského členského štátu, tento členský štát nie je povinný prijať nové rozhodnutie o vyhostení na základe tých istých skutočností, ktoré viedli k vydaniu rozhodnutia o vyhostení, ktoré už bolo prijaté voči tomuto občanovi Únie, ale môže sa odvolať na toto posledné uvedené rozhodnutie s cieľom prinútiť ho opustiť svoje územie.

(¹) Ú. v. EÚ C 19, 20.1.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 22. júna 2021 – Venezuelská bolívarovská republika/Rada Európskej únie

(Vec C-872/19 P) (¹)

(Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) – Reštriktívne opatrenia prijaté vzhľadom na situáciu vo Venezuele – Žaloba o neplatnosť podaná tretím štátom – Prípustnosť – Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – Aktívna legitímácia – Podmienka, podľa ktorej musí byť žalobca priamo dotknutý opatrením, ktoré je predmetom jeho žaloby – Pojem „právnická osoba“ – Záujem na konaní – Regulačný akt, ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia)

(2021/C 320/07)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Venezuelská bolívarovská republika (v zastúpení: L. Giuliano a F. Di Gianni, advokati)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: P. Mahnič a A. Antoniadis, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 20. septembra 2019, Venezuela/Rada (T-65/18, EU:T:2019:649), sa zrušuje v rozsahu, v akom ním bola zamietnutá žaloba Venezuelskej bolívarovskej republiky smerujúca k zrušeniu článkov 2, 3, 6 a 7 nariadenia Rady (EÚ) 2017/2063 z 13. novembra 2017 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na situáciu vo Venezuele.

2. Vec sa vracia na ďalšie konanie Všeobecnému súdu Európskej únie, aby rozhodol vo veci samej.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

(¹) Ú. v. EÚ C 45, 10.2.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 24. júna 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Nemecko) – DB Netz AG/Bundesrepublik Deutschland

(Vec C-12/20) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Železničná doprava – Medzinárodné koridory pre železničnú nákladnú dopravu – Nariadenie (EÚ) č. 913/2010 – Článok 13 ods. 1 – Zriadenie miesta jedného kontaktu pre každý koridor nákladnej dopravy – Článok 14 – Povahu rámca na pridelovanie kapacity infraštruktúry na koridore nákladnej dopravy stanoveného výkonnou radou – Článok 20 – Regulačné orgány – Smernica 2012/34/EÚ – Článok 27 – Postup podávania žiadostí o kapacitu infraštruktúry – Úloha manažérov infraštruktúry – Články 56 a 57 – Funkcie regulačného orgánu a spolupráca medzi regulačnými orgánmi)

(2021/C 320/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: DB Netz AG

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok rozsudku

1. Článok 13 ods. 1, článok 14 ods. 9 a článok 18 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 913/2010 z 22. septembra 2010 o európskej železničnej sieti pre konkurencieschopnú nákladnú dopravu, ako aj článok 27 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/34/EÚ z 21. novembra 2012, ktorou sa zriaďuje jednotný európsky železničný priestor v spojení s prílohou IV bodom 3 písm. a) tejto smernice, sa majú vykladať v tom zmysle, že manažér infraštruktúry, ktorý je definovaný v článku 3 bode 2 uvedenej smernice, je orgánom príslušným na to, aby v rámci podmienok na používanie vnútroštátnej siete prijal pravidlá uplatniteľné na postup podávania žiadostí o kapacitu infraštruktúry na mieste jedného kontaktu stanovenom v tomto článku 13 ods. 1, a to aj v prípade výlučného používania určeného elektronického rezerváčného systému.
2. Overenie pravidiel týkajúcich sa postupu podávania žiadostí o kapacitu infraštruktúry na mieste jedného kontaktu stanovených v podmienkach používania siete a vykonané vnútroštátnym regulačným orgánom sa riadi ustanoveniami článku 20 nariadenia č. 913/2010 a tieto ustanovenia sa majú vykladať v tom zmysle, že regulačný orgán členského štátu nemôže namietť proti týmto pravidlám bez splnenia povinností spolupráce, ktoré vyplývajú z tohto článku 20, a najmä bez konzultácie s regulačnými orgánmi ostatných členských štátov, ktoré sa podieľajú na koridore nákladnej dopravy, aby v čo najväčšej miere dosiahli spoločný prístup.

3. Článok 14 ods. 1 nariadenia č. 913/2010 sa má vykladať v tom zmysle, že rámec na pridelovanie kapacity infraštruktúry na koridore nákladnej dopravy zavedený výkonnou radou podľa tohto ustanovenia nepredstavuje akt práva Únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 24. júna 2021 – WD/Európsky úrad pre bezpečnosť potravín

(Vec C-167/20 P) (¹)

(Odvolanie – Verejná služba – Dočasní zamestnanci – Zmluva na dobu určitú – Rozhodnutie o nereklasifikácii – Neexistencia hodnotiacich správ – Rozhodnutie o neobnovení pracovnej zmluvy)

(2021/C 320/09)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: WD (v zastúpení: L. Levi, advokátka)

Ďalší účastník konania: Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (v zastúpení: D. Detken a F. Volpi, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Waelbroeck, C. Dekemexhe a A. Duron, advokáti)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. WD znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s odvolaním a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA).

(¹) Ú. v. EÚ C 271, 17.8.2020.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 18. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark – Rakúsko) – Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI/Landespolizeidirektion Steiermark

(Vec C-920/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Článok 56 ZFEÚ – Slobodné poskytovanie služieb – Obmedzenia – Hazardné hry – Duálny systém organizácie trhu – Monopol na lotérie a kasína – Predchádzajúce povolenie na prevádzkovanie herných automatov – Reklamné praktiky držiteľa monopolu – Kritériá posúdenia – Ústavná judikatúra, ktorá konštatuje súlad vnútroštátnej právnej úpravy s právom Únie)

(2021/C 320/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania

Sťažovatelia: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI

Žalovaný: Landespolizeidirektion Steiermark

Za účasti: Finanzpolizei Team 96

Výrok

1. Článok 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni duálnemu systému organizácie trhu s hazardnými hrami len z toho dôvodu, že reklamné praktiky držiteľa monopolu na lotérie a kasína majú za cieľ podporiť aktívnu účasť na hrách, napríklad tým, že hazardné hry bagatelizujú, vytvoria im pozitívny obraz z dôvodu použitia výnosov na činnosti vo verejnom záujme alebo zvýšia ich príťažlivosť prostredníctvom pútavých reklám, ktoré sľubujú vysoké výhry.
2. Zásada prednosti práva Únie sa má vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby súd členského štátu neuplatnil ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré je v rozpore s článkom 56 ZFEÚ, aj keď súd vyššieho stupňa tohto členského štátu rozhodol, že toto ustanovenie je v súlade s právom Únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 11.5.2020.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 20. mája 2021 – (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal correctionnel de Bordeaux – Francúzsko) – trestné konanie proti ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

(Vec C-88/20) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 53 ods. 2 a článok 94 rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Základné práva – Zásada ne bis in idem – Kumulácia administratívnych a trestných sankcií za tie isté skutky – Telefonické získavanie zákazníkov – Klamlivá obchodná praktika – Nedostatočné odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania – Zjavná neprípustnosť)

(2021/C 320/11)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Výrok

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal tribunal correctionnel de Bordeaux (Francúzsko) rozhodnutím z 12. decembra 2019, je zjavne neprípustný.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 11.5.2020.

Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 18. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen – Švédsko) – Skatteverket/Skellefteå Industrihus AB

(Vec C-248/20) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Dane – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Odpočet dane zaplatenej na vstupe počas výstavby budovy – Voliteľný režim daňovej povinnosti – Upustenie od pôvodne plánovanej činnosti – Úprava odpočtu dane zaplatenej na vstupe – Odpoveď na prejudiciálnu otázku, ktorú možno jednoznačne vyvodit' z judikatúry)

(2021/C 320/12)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci konania

Žalobca: Skatteverket

Žalovaný: Skellefteå Industrihus AB

Výrok

Články 137, 168, 184 až 187, 189 a 192 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ukladá vlastníčkovi nehnuteľnosti, ktorému bola pri výstavbe budovy, ktorú mal prenajať, priznaná výhoda voliteľného režimu daňovej povinnosti a ktorý si odpočítal daň z pridanej hodnoty (DPH) na vstupe pri nákupoch určených pre tento projekt nehnuteľnosti, povinnosť okamžite vrátiť celú túto daň, prípadne aj s úrokmi, z dôvodu, že plánovaný projekt, na základe ktorého vznikol nárok na odpočet, nevedol k žiadnej zdaniteľnej činnosti, ale nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v takejto situácii stanovuje povinnosť upraviť daň z pridanej hodnoty zaplatenú na vstupe.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 279, 24.8.2020.

Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) zo 6. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Potenza – Taliansko) – OM/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni“ di Matera

(Vec C-571/20) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Prejudiciálne konanie týkajúce sa platnosti ustanovenia Zmluvy o FEÚ – Zjavný nedostatok právomoci Súdneho dvora – Voľný pohyb pracovníkov – Rovnosť zaobchádzania – Článok 45 ZFEÚ – Rozdiel v postavení a odmeňovaní vysokoškolských učiteľov a učiteľov vo vnútroštátnom systéme vyššieho vzdelávania v oblasti umenia a hudby – Výlučne vnútorná situácia – Zjavná neprípustnosť)

(2021/C 320/13)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Potenza

Účastníci konania

Žalobca: OM

Žalovaní: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni“ di Matera

Výrok

1. Súdny dvor Európskej únie zjavne nemá právomoc odpovedať na prvú a druhú prejudiciálnu otázku, ktoré položil Tribunale di Potenza (Súd Potenza, Taliansko).
2. Tretia prejudiciálna otázka, ktorú položil Tribunale di Potenza (Súd Potenza) je zjavne neprípustná.

(¹) Ú. v. EÚ C 28, 25.1.2021.

Odvolanie podané 25. marca 2021: Turk Hava Yollari AO proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 27. januára 2021 vo veci T-382/19, Turk Hava Yollari/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo – Sky (skylife)

(Vec C-185/21 P)

(2021/C 320/14)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Turk Hava Yollari AO (v zastúpení: R. Almaraz Palmero, abogada)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Sky Ltd

Súdny dvor Európskej únie (komora príslušná prijímať odvolania) uznesením z 29. júna 2021 rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a spoločnosť Turk Hava Yollari AO znáša svoje vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 31. marca 2021 – TU, SU/BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited

(Vec C-200/21)

(2021/C 320/15)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: TU, SU

Odporkyne v odvolacom konaní: BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited

Prejudiciálna otázka

Bráni smernica 93/13/EHS ⁽¹⁾ pravidlu vnútroštátneho práva, akým je pravidlo vyplývajúce z článku 712 a nasl. kapitoly VI civilného sporového poriadku, ktorý stanovuje 15 dňovú lehotu, v ktorej sa dlžník môže v rámci podania námietky proti nútenému výkonu rozhodnutia dovoliavať nekalej povahy zmluvnej podmienky exekučného titulu, vzhľadom na to, že konanie o určení existencie nekalých podmienok obsiahnutých v exekučnom titule nie je obmedzené žiadnou lehotou a v rámci ktorého dlžník môže požiadať o odklad núteného výkonu exekučného titulu v súlade s článkom 638 ods. 2 civilného sporového poriadku?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95/29, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria (Španielsko) 6. apríla 2021 – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.
U.**

(Vec C-215/21)

(2021/C 320/16)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Zulima

Žalovaná: Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.U.

Prejudiciálna otázka

V prípade nárokov spotrebiteľov súvisiacich s nekalými podmienkami, ktoré sú založené na smernici 93/13/EHS ⁽¹⁾, pokiaľ dôjde k mimosúdne mu uspokojeniu nároku, z článku 22 *Ley de Enjuiciamiento Civil (Občiansky súdny poriadok)* vyplýva, že spotrebiteľia musia znášať trovy konania, bez toho aby sa zohľadnil predchádzajúci postup predajcu alebo dodávateľa, ktorý nevyhovoval predchádzajúcim výzvam. Predstavuje táto španielska procesná právna úprava podstatnú prekážku, ktorá môže odradiť spotrebiteľa od uplatnenia práva na účinné súdne preskúmanie nožnej nekalej povahy zmluvnej podmienky, ktorá je v rozpore so zásadou efektivity a s článkom 6 ods. 1 a článkom 7 ods. 1 smernice 93/13?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Ploiești (Rumunsko) 6. apríla 2021 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, YN/Consiliul Superior al Magistraturii

(Vec C-216/21)

(2021/C 320/17)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Ploiești

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, YN

Žalovaná: Consiliul Superior al Magistraturii

Prejudiciálne otázky

1. Má sa mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadený v súlade s rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 ⁽¹⁾ považovať za akt prijatý inštitúciou Európskej únie v zmysle článku 267 ZFEÚ, ktorý môže byť predmetom výkladu zo strany Súdneho dvora Európskej únie? Patria obsah, povaha a trvanie mechanizmu na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadeného v súlade s rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 do pôsobnosti Zmluvy o pristúpení Bulharskej republiky a Rumunska k Európskej únii podpísanej Rumunskom v Luxemburgu 25. apríla 2005? Sú požiadavky uvedené v správach vypracovaných v rámci MSO pre Rumunsko záväzné?
2. Možno zásadu nezávislosti sudcov zakotvenú v článku 19 ods. 1 druhom pododseku Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ) a v článku 47 Charty základných práv, ako aj, s odkazom na článok 2 ZEÚ, v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie, vykladať v tom zmysle, že sa týka aj konaní súvisiacich s kariérnym postupom sudcov?
3. Je uvedená zásada ohrozená v dôsledku zavedenia systému kariérneho postupu na súd vyššej inštancie, ktorého základom je výlučne súhrnné hodnotenie činnosti a správania sa uchádzačov vykonávané komisiou zloženou z predsedu odvolacieho súdu a sudcov, ktorí sú jeho členmi, ktorá popri pravidelnom hodnotení sudcov vykonáva samostatne aj hodnotenie sudcov na účely kariérneho postupu a tiež súdne preskúmanie nimi vyhlásených rozsudkov?
4. Je zásada nezávislosti sudcov zakotvená v článku 19 ods. 1 druhom pododseku Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ) a v článku 47 Charty základných práv, ako aj, s odkazom na článok 2 ZEÚ, v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie, ohrozená v prípade, že rumunský štát nerešpektuje predvídateľnosť a istotu práva Európskej únie, keďže viac ako 10 rokov akceptoval a implementoval MSO a príslušné správy, pričom následne bez upozornenia zmenil systém kariérneho postupu sudcov, ktorí nemajú riadiacu funkciu, a to v rozpore s odporúčaniami MSO?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006, ktorým sa zriaďuje mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania pokroku v Rumunsku na účely osobitných referenčných kritérií v oblastiach reformy súdnictva a boja proti korupcii (Ú. v. EÚ L 354, 2006, s. 56).

Odvolanie podané 1. apríla 2021: Olimp Laboratories sp. z o.o. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 27. januára 2021 vo veci T-817/19, Olimp Laboratories/EUIPO

(Vec C-219/21 P)

(2021/C 320/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Olimp Laboratories sp. z o.o. (v zastúpení: M. Kondrat, advokat)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Uznesením z 24. júna 2021 Súdny dvor (Komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie nie je prípustné a Olimp Laboratories sp. z o.o. znáša svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 9. apríla 2021: Germann Avocats LLC proti uzneseniu Všeobecného súdu (desiata komora) zo 4. februára 2021 vo veci T-352/18, Germann Avocats LLC/Európska komisia

(Vec C-233/21 P)

(2021/C 320/19)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Germann Avocats LLC (v zastúpení: N. Scandamis, dikigoros)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolaiteľky

Odvolaiteľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- potvrdil body 24 až 48 napadnutého uznesenia a v celom rozsahu zamietol námietku neprípustnosti podanú Komisiou,
- vo zvyšnej časti zrušil napadnuté uznesenie,
- na základe článku 263 ZFEÚ zrušil rozhodnutie Komisie obsiahnuté v nedatovanom liste doručenom 2. apríla 2018, ktorým sa zamietajú spoločná ponuka predložená odvolaiteľkou na naväzujúcu štúdiu o postupoch odborov v oblasti nediskriminácie a rozmanitosti na pracovisku (výzva na predkladanie ponúk JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042; Ú. v. EÚ S S215 z 9.11.2017 – 2017/S 215-446067),
- uložil Komisii povinnosť nahradiť ujmu vo výške 1 euro,
- subsidiárne, vrátil vec Všeobecnému súdu; a v každom prípade
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania a konania pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaiteľka uvádza na podporu svojho odvolania tieto odvolacie dôvody:

Po prvé zjavné skreslenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie v súvislosti so zneužitím právomoci, ako aj porušenie zásad rovnosti zbraní a práva byť vypočutý.

Po druhé porušenie povinnosti odôvodnenia a zjavne nesprávne posúdenie.

Po tretie zneužitie právomoci porušením zásad rovnosti zaobchádzania, právnej istoty, riadnej správy vecí verejných a dobrej viery.

Po štvrté zneužitie právomoci porušením zásady transparentnosti a ochrany legitímnej dôvery v oblasti hospodárskej súťaže.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko)
22. apríla 2021 – Facebook Inc. A i./Bundeskartellamt**

(Vec C-252/21)

(2021/C 320/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľky: Facebook Inc., Facebook Ireland Ltd, Facebook Deutschland GmbH

Odporca v konaní o sťažnosti: Bundeskartellamt

Vedľajší účastník konania: Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Prejudiciálne otázky

1. a) Je v súlade s článkom 51 a nasl. GDPR (¹), ak vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž členského štátu, ako je Bundeskartellamt (Spolkový úrad pre hospodársku súťaž, Nemecko), ktorý nie je dozorným orgánom v zmysle článku 51 a nasl. GDPR a v ktorého členskom štáte má podnik usadený mimo Európskej únie prevádzkareň, ktorá podporuje hlavnú prevádzkareň tohto podniku, ktorá sa nachádza v inom členskom štáte a ktorá je výlučne zodpovedná za spracúvanie osobných údajov na celom území Európskej únie, v oblasti reklamy, komunikácie a styku s verejnosťou, a ktorý je poverený dohľadom nad zneužívaním dominantného postavenia podľa predpisov týkajúcich sa hospodárskej súťaže, konštatuje, že zmluvné podmienky hlavnej prevádzkarne týkajúce sa spracúvania údajov a ich vykonávanie sú v rozpore s GDPR, a vydá opatrenie na ukončenie tohto porušenia?
- b) V prípade kladnej odpovede: Je v súlade s článkom 4 ods. 3 ZEÚ, ak vedúci dozorný orgán v členskom štáte, v ktorom sa nachádza hlavná prevádzkareň, v zmysle článku 56 ods. 1 GDPR súčasne prešetruje jej zmluvné podmienky týkajúce sa spracúvania údajov?

V prípade kladnej odpovede na otázku 1:

2. a) Ak používateľ internetu buď len otvorí webové stránky alebo aplikácie, ktoré súvisia s kritériami uvedenými v článku 9 ods. 1 GDPR, ako sú napríklad flirtovacie aplikácie, homosexuálne zoznamovacie aplikácie, webové stránky politických strán, webové stránky týkajúce sa zdravia, alebo na týchto stránkach, resp. v týchto aplikáciách tiež zadá údaje, napríklad pri registrácii alebo objednávkach, a iný podnik, ako je *Facebook Ireland*, prostredníctvom rozhraní zabudovaných do týchto webových stránok a aplikácií, ako sú „*Facebook Business Tools*“, alebo prostredníctvom súborov cookie alebo podobných technológií ukladania, ktoré sú umiestnené na počítači alebo mobilnom koncovom zariadení používateľa internetu, zhromažďuje údaje o otvorení týchto webových stránok a aplikácií používateľom a o údajoch, ktoré na nich, resp. v nich používateľ zadal, spája ich s údajmi z účtu používateľa v sieti *Facebook.com* a používa ich, je toto zhromažďovanie a/alebo spájanie a/alebo používanie spracúvaním citlivých údajov v zmysle tohto ustanovenia?
- b) V prípade kladnej odpovede: Predstavuje otvorenie týchto webových stránok a aplikácií a/alebo zadanie údajov a/alebo kliknutie na tlačidlá zabudované do týchto webových stránok alebo aplikácií („sociálne pluginy“ ako „Páči sa mi to“, „Zdieľať“ alebo „*Facebook Login*“ alebo „*Account Kit*“) poskytovateľa, ako je *Facebook Ireland*, zjavné zverejnenie údajov o otvorení ako také a/alebo údajov zadaných používateľom v zmysle článku 9 ods. 2 písm. e) GDPR?

3. Môže sa podnik, ako je *Facebook Ireland*, ktorý prevádzkuje digitálnu sociálnu sieť financovanú z reklamy a vo svojich Podmienkach služby ponúka prispôsobovanie obsahu a reklamy, bezpečnosť siete, zlepšovanie produktov a konzistentné a plynulé používanie všetkých produktov skupiny, odvolávať na dôvod týkajúci sa nevyhnutnosti na plnenie zmluvy podľa článku 6 ods. 1 písm. b) GDPR alebo na dôvod týkajúci sa oprávnených záujmov podľa článku 6 ods. 1 písm. f) GDPR, ak na tieto účely zhromažďuje údaje z iných služieb skupiny a z externých webových stránok a aplikácií prostredníctvom rozhraní, ktoré sú do nich zabudované, ako sú „*Facebook Business Tools*“, alebo prostredníctvom súborov cookie alebo podobných technológií ukladania, ktoré sú umiestnené na počítači alebo mobilnom koncovom zariadení používateľa internetu, spája ich s účtom používateľa v sieti *Facebook.com* a používa ich?

4. Môžu v takom prípade

- neplnoletosť používateľov na účely prispôsobovania obsahu a reklamy, vylepšovania produktov, bezpečnosti siete a nemarketingovej komunikácie s používateľom,
- poskytovanie meraní, analytiky a iných biznisových služieb inzerentom, vývojárom a iným partnerom, aby mohli vyhodnotiť a zlepšovať svoje služby,
- poskytovanie marketingovej komunikácie s používateľom, aby podnik mohol zlepšovať svoje produkty a realizovať priamy marketing,
- výskum a inovácie pre blaho spoločnosti na účely podporovania najmodernejších alebo akademických poznatkov v oblasti dôležitých sociálnych záležitostí s cieľom pozitívne ovplyvniť spoločnosť a svet,
- zdieľanie informácií s orgánmi presadzovania práva a reagovanie na oprávnené žiadosti s cieľom predchádzať trestným činom, nepovolenému používaniu, porušeniam podmienok a zásad alebo inej škodlivej činnosti a riešiť ich,

tiež predstavovať oprávnené záujmy v zmysle článku 6 ods. 1 písm. f) GDPR, ak podnik na tieto účely zhromažďuje údaje z iných služieb skupiny a z externých webových stránok a aplikácií prostredníctvom rozhraní, ktoré sú do nich zabudované, ako sú „*Facebook Business Tools*“, alebo prostredníctvom súborov cookie alebo podobných technológií ukladania, ktoré sú umiestnené na počítači alebo mobilnom koncovom zariadení používateľa internetu, spája ich s účtom používateľa v sieti *Facebook.com* a používa ich?

5. Môže byť v takom prípade zhromažďovanie údajov z iných služieb skupiny a z externých webových stránok a aplikácií prostredníctvom rozhraní, ktoré sú do nich zabudované, ako sú „*Facebook Business Tools*“, alebo prostredníctvom súborov cookie alebo podobných technológií ukladania, ktoré sú umiestnené na počítači alebo mobilnom koncovom zariadení používateľa internetu, ich spájanie s účtom používateľa v sieti *Facebook.com* a ich používanie alebo používanie už inak zákonne zhromaždených a spojených údajov v konkrétnom prípade, odôvodnené aj podľa článku 6 ods. 1 písm. c), d) a e) GDPR, napríklad na odpovedanie na oprávnenú žiadosť o určité údaje [písmeno c)], na zamedzenie škodlivému správaniu a na podporu bezpečnosti [písmeno d)], na výskum pre blaho spoločnosti a na presadzovanie bezpečnosti, integrity a zabezpečenia [písmeno e)]?

6. Možno podniku s dominantným postavením na trhu, ako je *Facebook Ireland*, udeliť účinný súhlas v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a) a článku 9 ods. 2 písm. a) GDPR, ktorý je najmä podľa článku 4 bodu 11 GDPR daný slobodne?

V prípade zápornej odpovede na otázku 1:

7. a) Môže vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž členského štátu, ako je Spolkový úrad pre hospodársku súťaž, ktorý nie je dozorným orgánom v zmysle článku 51 a nasl. GDPR a ktorý prešetruje porušenie zákazu zneužitia podľa predpisov týkajúcich sa hospodárskej súťaže zo strany podniku s dominantným postavením na trhu, ktoré nespočíva v rozpore jeho podmienok spracúvania údajov a ich vykonávania s GDPR, napríklad v rámci zvažovania záujmov dospieť k zisteniam týkajúcim sa otázky, či sú podmienky spracúvania údajov tohto podniku a ich vykonávanie v súlade s GDPR?

- b) V prípade kladnej odpovede: Platí to so zreteľom na článok 4 ods. 3 ZEÚ aj vtedy, keď vedúci dozorný orgán, ktorý je príslušný podľa článku 56 ods. 1 GDPR, súčasne prešetruje podmienky tohto podniku týkajúce sa spracúvania údajov?

V prípade kladnej odpovede na otázku 7 je potrebné odpovedať na otázky 3 až 5, pokiaľ ide o údaje z používania služby skupiny s názvom *Instagram*.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ 2016, L 119, S. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Rakúsko)
28. apríla 2021 – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republik Österreich a Bundesbeschaffung GmbH**

(Vec C-274/21)

(2021/C 320/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Odporkyne: Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Je konanie o vydaní predbežného opatrenia, ktoré je na vnútroštátnej úrovni v Rakúsku upravené aj ako konanie na Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Rakúsko), stanovené v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 89/665/EHS (¹), zmenenej smernicou 2014/23/EÚ (²), pričom v tomto konaní možno dosiahnuť napríklad aj dočasný zákaz uzatvárania rámcových dohôd alebo uzatvárania zmlúv o dodávke tovaru, sporom týkajúcim sa občianskej alebo obchodnej veci podľa článku 1 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 (³)? Je také konanie o vydaní predbežného opatrenia podľa predchádzajúcej otázky aspoň občianskou vecou podľa článku 81 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ)? Je konanie o vydaní predbežných opatrení podľa článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 89/665/EHS, zmenenej smernicou 2014/23/EÚ, konaním o vydaní predbežných opatrení podľa článku 35 nariadenia č. 1215/2012?
2. Má sa zásada ekvivalencie s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že priznáva jednotlivcovi subjektívne práva voči členskému štátu a bráni uplatneniu rakúskych vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých súd pred rozhodnutím o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, aké je stanovené v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 89/665/EHS, zmenenej smernicou 2014/23/EÚ, musí zistiť druh postupu obstarávania a (odhadovanú) hodnotu zákazky, ako aj celkový počet samostatne napadnuteľných rozhodnutí vydaných v určitých postupoch obstarávania, ktoré boli napadnuté, resp. aj časti týkajúce sa určitého postupu obstarávania, aby potom prípadne predseda príslušného senátu súdu vydal príkaz na odstránenie nedostatkov návrhu na účely dodatočného

vymoženía poplatkov, a v prípade nezaplatenia poplatkov pred zamietnutím návrhu na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nedoplatenia poplatkov alebo najneskôr súčasne s jeho zamietnutím súdny senát príslušný na prejednanie návrhu na preskúmanie vyrubil súdne poplatky s upozornením, že inak dôjde k zániku nároku, ak v (iných) občianskoprávných veciach v Rakúsku v iných prípadoch, ako napríklad pri žalobách o náhradu škody alebo zdržanie sa konania z dôvodu porušovania predpisov týkajúcich sa hospodárskej súťaže, nezaplatenie poplatkov nebráni rozhodnutiu o súvisiacom návrhu na vydanie predbežného opatrenia bez ohľadu na existenciu povinnosti zaplatiť súdne poplatky v akejkoľvek výške a nezaplatenie paušálnych poplatkov v zásade tiež nebráni rozhodnutiu o návrhu na vydanie predbežných opatrení podanom na občianskoprávných súdoch oddelene od žaloby a navyše na porovnanie v Rakúsku nezaplatenie poplatkov za podanie sťažnosti v prípade sťažností proti rozhodnutiam vydaným v správnom konaní alebo aj poplatkov za podanie sťažnosti, resp. opravného prostriedku „Revision“ v prípade opravných prostriedkov proti rozhodnutiam, ktoré vydali Verwaltungsgerichte (správne súdy), na Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd, Rakúsko) alebo Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) nemá za následok zamietnutie opravného prostriedku z dôvodu nezaplatenia poplatkov a napríklad nemá za následok ani to, že o návrhoch na priznanie odkladného účinku v týchto konaniach o sťažnosti, resp. o opravnom prostriedku „Revision“ možno rozhodnúť len zamietavo?

- 2.1. Má sa zásada ekvivalencie s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu rakúskych vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých pred rozhodnutím o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, aké je stanovené v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 89/665/EHS, zmenenej smernicou 2014/23/EÚ, predseda senátu ako samosudca v prípade nezaplatenia paušálnych poplatkov v príslušnej výške musí vydať príkaz na doplatenie poplatkov, a tento samosudca musí zamietnuť návrh na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nezaplatenia poplatkov, ak v iných prípadoch pri občianskoprávných žalobách v Rakúsku za návrh na vydanie predbežného opatrenia podaný spolu so žalobou podľa Gerichtsgebührengesetz (zákon o súdnych poplatkoch) popri prvostupňovej žalobe v zásade netreba zaplatiť nijaké ďalšie paušálne súdne poplatky a aj v prípade návrhov na priznanie odkladného účinku, ktoré sa podávajú spolu so sťažnosťou proti rozhodnutiu na Verwaltungsgericht (správny súd), s opravným prostriedkom „Revision“ na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) alebo so sťažnosťou na Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) a z funkčného hľadiska majú rovnaký, resp. podobný cieľ týkajúci sa súdnej ochrany ako návrh na vydanie predbežného opatrenia, za tieto vedľajšie návrhy na priznanie odkladného účinku netreba zaplatiť nijaké osobitné poplatky?
3. Má sa požiadavka podľa článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 89/665/EHS, zmenenej smernicou 2014/24/EÚ⁽⁴⁾, aby sa pri najbližšej príležitosti a formou predbežných konaní prijali predbežné opatrenia na účely nápravy údajného porušenia alebo zabránenia ďalšiemu poškodeniu dotknutých záujmov, s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že táto požiadavka bezodkladnosti priznáva subjektívne právo na bezodkladné rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia a bráni uplatneniu rakúskych vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých súd aj pri netransparentne uskutočnených postupoch obstarávania pred rozhodnutím o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa má zabrániť ďalším nákupom obstarávateľa, aj bez toho, aby to malo význam pre rozhodnutie o veci samej, musí zistiť druh postupu obstarávania a (odhadovanú) hodnotu zákazky, ako aj celkový počet samostatne napadnutelných rozhodnutí vydaných v určitých postupoch obstarávania, ktoré boli, resp. majú byť napadnuté, resp. prípadne aj časti týkajúce sa určitého postupu obstarávania, aby potom prípadne predseda príslušného senátu súdu vydal príkaz na odstránenie nedostatkov návrhu na účely dodatočného vymoženía poplatkov, a v prípade nezaplatenia poplatkov pred zamietnutím návrhu na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nedoplatenia poplatkov alebo najneskôr súčasne s jeho zamietnutím súdny senát príslušný na prejednanie návrhu na preskúmanie vyrubil navrhovateľke súdne poplatky s upozornením, že inak dôjde k zániku nároku?
4. Má sa právo na spravodlivé konanie na súde podľa článku 47 Charty základných práv⁽⁵⁾ s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že priznáva jednotlivcovi subjektívne práva a bráni uplatneniu rakúskych vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých súd aj bez toho, aby to malo význam pre rozhodnutie o veci samej, aj pri netransparentne uskutočnených postupoch obstarávania pred rozhodnutím o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa má zabrániť ďalším nákupom obstarávateľa, musí zistiť druh postupu obstarávania a (odhadovanú) hodnotu zákazky, ako aj celkový počet samostatne napadnutelných rozhodnutí vydaných v určitých postupoch obstarávania, ktoré boli napadnuté, resp. aj časti týkajúce sa určitého postupu obstarávania, aby potom prípadne predseda príslušného senátu súdu vydal príkaz na odstránenie nedostatkov návrhu na účely dodatočného vymoženía poplatkov a v prípade nezaplatenia poplatkov pred zamietnutím návrhu na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nedoplatenia poplatkov alebo najneskôr súčasne s jeho zamietnutím súdny senát príslušný na prejednanie návrhu na preskúmanie vyrubil navrhovateľke súdne poplatky s upozornením, že inak dôjde k zániku nároku?

5. Má sa zásada ekvivalencie s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že priznáva jednotlivcovi subjektívne práva voči členskému štátu a bráni uplatneniu rakúskych vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých v prípade neuhradenia paušálnych poplatkov za podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia v zmysle smernice 89/665/EHS v platnom znení (už len) súdny senát Verwaltungsgericht (správny súd) ako súdny orgán musí vyrubiť paušálne poplatky (s obmedzenými možnosťami súdnej ochrany pre poplatníka, ktoré z toho vyplývajú), ak sa v iných prípadoch poplatky za podanie žaloby, návrhu na vydanie predbežného opatrenia a opravných prostriedkov v občianskom súdnom konaní vyrubujú v prípade nezaplatenia rozhodnutím podľa Gerichtliches Einbringungsgesetz (zákon o vymáhaní súdnych pohľadávok) a poplatky za podanie opravných prostriedkov podľa správnych predpisov za sťažnosti na Verwaltungsgericht (správny súd), resp. na Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd), resp. poplatky za podanie opravného prostriedku „Revision“ na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) v prípade nezaplatenia týchto poplatkov sa spravidla vyrubujú rozhodnutím daňového orgánu, proti ktorému (t. j. proti rozhodnutiu o vyrubení poplatkov) vždy možno podať opravný prostriedok na Verwaltungsgericht (správny súd) a potom zasa opravný prostriedok „Revision“ na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) alebo sťažnosť na Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)?
6. Má sa článok 1 ods. 1 smernice 89/665/EHS, zmenenej smernicou 2014/23/EÚ, s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že uzavretie rámcovej dohody s jediným hospodárskym subjektom podľa článku 33 ods. 3 smernice 2014/24/EÚ je uzavretím zmluvy podľa článku 2a ods. 2 smernice 89/665/EHS, zmenenej smernicou 2014/23/EÚ?
 - 6.1. Má sa slovné spojenie „*zákazky na základe tejto rámcovej dohody*“, ktoré je uvedené v článku 33 ods. 3 smernice 2014/24/EÚ, vykladať v tom zmysle, že o zákazku založenú na rámcovej dohode ide v prípade, ak obstarávateľ zadá jednotlivú zákazku výslovne na základe uzavretej rámcovej dohody? Alebo sa má citovaná pasáž „*zákazky na základe tejto dohody*“ vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak sa už dosiahlo celkové množstvo plnení podľa rámcovej dohody v zmysle bodu 64 rozsudku Súdneho dvora vo veci C-216/17 ⁽⁶⁾, už nejde o zákazku založenú na pôvodne uzavretej rámcovej dohode?
7. Má sa právo na spravodlivé konanie na súde podľa článku 47 Charty základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 2012, s. 391; ďalej len „Charta“) s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu predpisu, podľa ktorého obstarávateľ označený v spore vo veci verejného obstarávania musí v konaní o vydaní predbežného opatrenia poskytnúť všetky potrebné informácie a predložiť všetky potrebné dokumenty – pričom v opačnom prípade možno vydať rozhodnutie pre zmeškanie v jeho neprospech –, ak členovia štatutárneho orgánu alebo zamestnanci tohto obstarávateľa, ktorí musia poskytnúť tieto informácie za obstarávateľa, sú v dôsledku toho niekedy vystavení riziku, že poskytnutím informácií alebo predložením dokumentov by sa prípadne dokonca sami mohli vystaviť trestnému stíhaniu?
8. Má sa požiadavka podľa článku 1 ods. 1 smernice Rady z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúvania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (89/665/EHS) (Ú. v. ES L 395, 1989, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246), zmenenej smernicou 2014/23/EÚ, aby sa postupy preskúvania týkajúce sa verejného obstarávania uskutočňovali predovšetkým účinne, aj so zreteľom na právo na účinný prostriedok nápravy podľa článku 47 Charty s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že tieto ustanovenia priznávajú subjektívne práva a bránia uplatneniu vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých navrhovateľ v konaní o vydaní predbežného opatrenia, ktorý sa domáha súdnej ochrany, musí vo svojom návrhu na vydanie predbežného opatrenia označiť konkrétny postup obstarávania a konkrétne rozhodnutie obstarávateľa, aj keď tento navrhovateľ v prípade postupu obstarávania bez predchádzajúceho zverejnenia spravidla nebude vedieť, koľko netransparentných postupov obstarávania obstarávateľ uskutočnil a koľko rozhodnutí o zadaní zákazky už bolo vydaných v týchto netransparentných postupoch obstarávania?
9. Má sa požiadavka týkajúca sa spravodlivého konania na súde podľa článku 47 Charty s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie priznáva subjektívne práva a bráni uplatneniu vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých navrhovateľ v postupe preskúvania, ktorý sa domáha súdnej ochrany, musí vo svojom návrhu na vydanie predbežného [opatrenia] označiť konkrétny postup obstarávania a konkrétne samostatne napadnuteľné a aj napadnuté rozhodnutie obstarávateľa, aj keď tento navrhovateľ v prípade postupu obstarávania bez predchádzajúceho zverejnenia, ktorý je pre neho netransparentný, spravidla nemôže vedieť, koľko netransparentných postupov obstarávania obstarávateľ uskutočnil a koľko rozhodnutí o zadaní zákazky už bolo vydaných v týchto netransparentných postupoch obstarávania?

10. Má sa požiadavka týkajúca sa spravodlivého konania na súde podľa článku 47 Charty s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie priznáva subjektívne práva a bráni uplatneniu vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých navrhovateľ v konaní o vydaní predbežného opatrenia, ktorý sa domáha súdnej ochrany, musí zaplatiť paušálne poplatky vo výške, ktorú nedokáže vopred určiť, lebo navrhovateľ v prípade postupu obstarávania bez predchádzajúceho zverejnenia, ktorý je pre neho netransparentný, spravidla nemôže vedieť, či a prípadne koľko netransparentných postupov obstarávania s akou predpokladanou hodnotou zákazky obstarávateľ uskutočnil a koľko samostatne napadnutelných rozhodnutí o zadaní zákazky už bolo vydaných v týchto netransparentných postupoch obstarávania?

(¹) Smernica Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES L 395, 1989, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesíí (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 1).

(³) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

(⁴) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

(⁵) Charta základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 2012, s. 391).

(⁶) Rozsudok z 19. decembra 2018, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust et Coopservice, EU:C:2018:1034.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Rakúsko)
28. apríla 2021 – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republik Österreich a Bundesbeschaffung
GmbH**

(Vec C-275/21)

(2021/C 320/22)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Odporkyne: Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Je konanie o vydaní predbežného opatrenia, ktoré je na vnútroštátnej úrovni v Rakúsku upravené aj ako konanie na Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Rakúsko), stanovené v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 89/665/EHS (¹), zmenenej smernicou 2014/23/EÚ (²), pričom v tomto konaní možno dosiahnuť napríklad aj dočasný zákaz uzatvárania rámcových dohôd alebo uzatvárania zmlúv o dodávke tovaru, sporom týkajúcim sa občianskej alebo obchodnej veci podľa článku 1 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 (³)? Je také konanie o vydaní predbežného opatrenia podľa predchádzajúcej otázky aspoň občianskou vecou podľa článku 81 ods. 1 ZFEÚ?
2. Má sa zásada ekvivalencie s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že priznáva jednotlivcovi subjektívne práva voči členskému štátu a bráni uplatneniu rakúskych vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých súd pred rozhodnutím o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, aké je stanovené v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 89/665/EHS, zmenenej smernicou 2014/23/EÚ, musí zistiť druh postupu obstarávania a (odhadovanú) hodnotu zákazky, ako aj celkový počet samostatne napadnutelných rozhodnutí vydaných v určitých postupoch obstarávania, ktoré boli napadnuté, resp. aj časti týkajúce sa určitého postupu obstarávania, aby potom prípadne predseda príslušného senátu súdu vydal príkaz na odstránenie nedostatkov návrhu na účely dodatočného vymoženía poplatkov, a v prípade nezaplatenia poplatkov pred zamietnutím návrhu na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nedoplatenia poplatkov alebo najneskôr súčasne s jeho zamietnutím súdny senát príslušný na prejednanie návrhu na preskúmanie vyrubil súdne poplatky s upozornením, že inak dôjde k zániku nároku, ak v (iných) občianskoprávných veciach v Rakúsku v iných prípadoch, ako napríklad pri žalobách o náhradu škody alebo zdržanie sa konania z dôvodu porušovania predpisov týkajúcich sa hospodárskej súťaže, nezaplatenie poplatkov

nebráni rozhodnutiu o súvisiacom návrhu na vydanie predbežného opatrenia bez ohľadu na existenciu povinnosti zaplatiť súdne poplatky v akejkoľvek výške a nezaplatenie paušálnych poplatkov v zásade tiež nebráni rozhodnutiu o návrhu na vydanie predbežných opatrení podanom na občianskoprávných súdoch oddelene od žaloby a navyše na porovnanie v Rakúsku nezaplatenie poplatkov za podanie sťažnosti v prípade sťažností proti rozhodnutiam vydaným v správnom konaní alebo aj poplatkov za podanie sťažnosti, resp. opravného prostriedku „Revision“ v prípade opravných prostriedkov proti rozhodnutiam, ktoré vydali Verwaltungsgerichte (správne súdy), na Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd, Rakúsko) alebo Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) nemá za následok zamietnutie opravného prostriedku z dôvodu nezaplatenia poplatkov a napríklad nemá za následok ani to, že o návrhoch na priznanie odkladného účinku v týchto konaniach o sťažnosti, resp. o opravnom prostriedku „Revision“ možno rozhodnúť len zamietavo?

- 2.1. Má sa zásada ekvivalencie s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu rakúskych vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých pred rozhodnutím o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, aké je stanovené v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 89/665/EHS, zmenenej smernicou 2014/23/EÚ, predseda senátu ako samosudca v prípade nezaplatenia paušálnych poplatkov v príslušnej výške musí vydať príkaz na doplatenie poplatkov, a tento samosudca musí zamietnuť návrh na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nezaplatenia poplatkov, ak v iných prípadoch pri občianskoprávných žalobách v Rakúsku za návrh na vydanie predbežného opatrenia podaný spolu so žalobou podľa Gerichtsgebührengesetz (zákon o súdnych poplatkoch) popri prvostupňovej žalobe v zásade netreba zaplatiť nijaké ďalšie paušálne súdne poplatky a aj v prípade návrhov na priznanie odkladného účinku, ktoré sa podajú spolu so sťažnosťou proti rozhodnutiu na Verwaltungsgericht (správny súd), s opravným prostriedkom „Revision“ na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) alebo so sťažnosťou na Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) a z funkčného hľadiska majú rovnaký, resp. podobný cieľ týkajúci sa súdnej ochrany ako návrh na vydanie predbežného opatrenia, za tieto vedľajšie návrhy na priznanie odkladného účinku netreba zaplatiť nijaké osobitné poplatky?
3. Má sa požiadavka podľa článku 2 ods. 1 písm. a) smernice Rady z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (89/665/EHS) (Ú. v. ES L 395, 1989, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246), zmenenej smernicou 2014/23/EÚ, aby sa pri najbližšej príležitosti a formou predbežných konaní prijali predbežné opatrenia na účely nápravy údajného porušenia alebo zabránenia ďalšiemu poškodeniu dotknutých záujmov, s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že táto požiadavka bezodkladnosti priznáva subjektívne právo na bezodkladné rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia a bráni uplatneniu rakúskych vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých súd aj pri netransparentne uskutočnených postupoch obstarávania pred rozhodnutím o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa má zabrániť ďalším nákupom obstarávateľa, aj bez toho, aby to malo význam pre rozhodnutie o veci samej, musí zistiť druh postupu obstarávania a (odhadovanú) hodnotu zákazky, ako aj celkový počet samostatne napadnutelných rozhodnutí vydaných v určitých postupoch obstarávania, ktoré boli, resp. majú byť napadnuté, resp. prípadne aj časti týkajúce sa určitého postupu obstarávania, aby potom prípadne predseda príslušného senátu súdu vydal príkaz na odstránenie nedostatkov návrhu na účely dodatočného vymoženia poplatkov, a v prípade nezaplatenia poplatkov pred zamietnutím návrhu na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nedoplatenia poplatkov alebo najneskôr súčasne s jeho zamietnutím súdny senát príslušný na prejednanie návrhu na preskúmanie vyrubil navrhovateľke súdne poplatky s upozornením, že inak dôjde k zániku nároku?
4. Má sa právo na spravodlivé konanie na súde podľa článku 47 Charty základných práv (*) s prihliadnutím na zásadu transparentnosti podľa článku 18 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ (?) a ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že priznáva jednotlivcovi subjektívne práva a bráni uplatneniu rakúskych vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých súd aj bez toho, aby to malo význam pre rozhodnutie o veci samej, aj pri netransparentne uskutočnených postupoch obstarávania pred rozhodnutím o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa má zabrániť ďalším nákupom obstarávateľa, musí zistiť druh postupu obstarávania a (odhadovanú) hodnotu zákazky, ako aj celkový počet samostatne napadnutelných rozhodnutí vydaných v určitých postupoch obstarávania, ktoré boli napadnuté, resp. aj časti týkajúce sa určitého postupu obstarávania, aby potom prípadne predseda príslušného senátu súdu vydal príkaz na odstránenie nedostatkov návrhu na účely dodatočného vymoženia poplatkov a v prípade nezaplatenia poplatkov pred zamietnutím návrhu na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nedoplatenia poplatkov alebo najneskôr súčasne s jeho zamietnutím súdny senát príslušný na prejednanie návrhu na preskúmanie vyrubil navrhovateľke súdne poplatky s upozornením, že inak dôjde k zániku nároku?
5. Má sa zásada ekvivalencie s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že priznáva jednotlivcovi subjektívne práva voči členskému štátu a bráni uplatneniu rakúskych vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých v prípade neuhradenia paušálnych poplatkov za podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia v zmysle smernice 89/665/EHS v platnom znení (už len) súdny senát Verwaltungsgericht (správny súd) ako súdny orgán musí

vyrubiť paušálne poplatky (s obmedzenými možnosťami súdnej ochrany pre poplatníka, ktoré z toho vyplývajú), ak sa v iných prípadoch poplatky za podanie žaloby, návrhu na vydanie predbežného opatrenia a opravných prostriedkov v občianskom súdnom konaní vyrubujú v prípade nezaplatenia rozhodnutím podľa Gerichtliches Einbringungsgesetz (zákon o vymáhaní súdnych pohľadávok) a poplatky za podanie opravných prostriedkov podľa správnych predpisov za sťažnosti na Verwaltungsgericht (správny súd), resp. na Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd), resp. poplatky za podanie opravného prostriedku „Revision“ na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) v prípade nezaplatenia týchto poplatkov sa spravidla vyrubujú rozhodnutím daňového orgánu, proti ktorému (t. j. proti rozhodnutiu o vyrubení poplatkov) vždy možno podať opravný prostriedok na Verwaltungsgericht (správny súd) a potom zasa opravný prostriedok „Revision“ na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) alebo sťažnosť na Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)?

6. Má sa článok 1 ods. 1 smernice 89/665/EHS, zmenenej smernicou 2014/23/EÚ, s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že uzavretie rámcovej dohody s jediným hospodárskym subjektom podľa článku 33 ods. 3 smernice 2014/24/EÚ je uzavretím zmluvy podľa článku 2a ods. 2 smernice 89/665/EHS, zmenenej smernicou 2014/23/EÚ?
 - 6.1. Má sa slovné spojenie „*zákazky na základe tejto rámcovej dohody*“, ktoré je uvedené v článku 33 ods. 3 smernice 2014/24/EÚ, vykladať v tom zmysle, že o zákazku založenú na rámcovej dohode ide v prípade, ak obstarávateľ zadá jednotlivú zákazku výslovne na základe uzavretej rámcovej dohody? Alebo sa má citovaná pasáž „*zákazky na základe tejto dohody*“ vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak sa už dosiahlo celkové množstvo plnení podľa rámcovej dohody v zmysle bodu 64 rozsudku Súdneho dvora vo veci C-216/17 ⁽⁶⁾, už nejde o zákazku založenú na pôvodne uzavretej rámcovej dohode?
7. Má sa právo na spravodlivé konanie na súde podľa článku 47 Charty základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 2012, s. 391; ďalej len „Charta“) s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu predpisu, podľa ktorého obstarávateľ označený v spore vo veci verejného obstarávania musí v konaní o vydaní predbežného opatrenia poskytnúť všetky potrebné informácie a predložiť všetky potrebné dokumenty – pričom v opačnom prípade možno vydať rozhodnutie pre zmeškanie v jeho neprospech –, ak členovia štatutárneho orgánu alebo zamestnanci tohto obstarávateľa, ktorí musia poskytnúť tieto informácie za obstarávateľa, sú v dôsledku toho niekedy vystavení riziku, že poskytnutím informácií alebo predložením dokumentov by sa prípadne dokonca sami mohli vystaviť trestnému stíhaniu?
8. Má sa požiadavka podľa článku 1 ods. 1 smernice Rady z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (89/665/EHS) (Ú. v. ES L 395, 1989, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246), zmenenej smernicou 2014/23/EÚ, aby sa postupy preskúmania týkajúce sa verejného obstarávania uskutočňovali predovšetkým účinne, aj so zreteľom na právo na účinný prostriedok nápravy podľa článku 47 Charty s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že tieto ustanovenia priznávajú subjektívne práva a bránia uplatneniu vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých navrhovateľ v konaní o vydaní predbežného opatrenia, ktorý sa domáha súdnej ochrany, musí vo svojom návrhu na vydanie predbežného opatrenia označiť konkrétny postup obstarávania a konkrétne rozhodnutie obstarávateľa, aj keď tento navrhovateľ v prípade postupu obstarávania bez predchádzajúceho zverejnenia spravidla nebude vedieť, koľko netransparentných postupov obstarávania obstarávateľ uskutočnil a koľko rozhodnutí o zadaní zákazky už bolo vydaných v týchto netransparentných postupoch obstarávania?

9. Má sa požiadavka týkajúca sa spravodlivého konania na súde podľa článku 47 Charty s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie priznáva subjektívne práva a bráni uplatneniu vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých navrhovateľ v postupe preskúmania, ktorý sa domáha súdnej ochrany, musí vo svojom návrhu na vydanie predbežného [opatrenia] označiť konkrétny postup obstarávania a konkrétne samostatne napadnuteľné a aj napadnuté rozhodnutie obstarávateľa, aj keď tento navrhovateľ v prípade postupu obstarávania bez predchádzajúceho zverejnenia, ktorý je pre neho netransparentný, spravidla nemôže vedieť, koľko netransparentných postupov obstarávania obstarávateľ uskutočnil a koľko rozhodnutí o zadaní zákazky už bolo vydaných v týchto netransparentných postupoch obstarávania?
10. Má sa požiadavka týkajúca sa spravodlivého konania na súde podľa článku 47 Charty s prihliadnutím na ostatné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie priznáva subjektívne práva a bráni uplatneniu vnútroštátnych predpisov, podľa ktorých navrhovateľ v konaní o vydaní predbežného opatrenia, ktorý sa domáha súdnej ochrany, musí zaplatiť paušálne poplatky vo výške, ktorú nedokáže vopred určiť, lebo navrhovateľ v prípade postupu obstarávania bez predchádzajúceho zverejnenia, ktorý je pre neho netransparentný, spravidla nemôže vedieť, či a prípadne koľko netransparentných postupov obstarávania s akou predpokladanou hodnotou zákazky obstarávateľ uskutočnil a koľko samostatne napadnutelných rozhodnutí o zadaní zákazky už bolo vydaných v týchto netransparentných postupoch obstarávania?

- (¹) Smernica Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES L 395, 1989, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesií (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 1).
- (³) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).
- (⁴) Charta základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 2012, s. 391).
- (⁵) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).
- (⁶) Rozsudok z 19. decembra 2018, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust et Coopservice, EU:C:2018:1034.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 5. mája 2021 – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)/Canal+ Luxembourg Sàrl

(Vec C-290/21)

(2021/C 320/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)

Žalovaná: Canal+ Luxembourg Sàrl

Ďalší účastníci konania: Tele 5 TM-TV GmbH, Österreichische Rundfunksender GmbH & Co. KG, Seven.One Entertainment Group GmbH, ProsiebenSat 1 PULS 4 GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 2 písm. b) smernice Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nielen vysielacia organizácia, ale aj poskytovateľ satelitného balíčka, ktorý sa zúčastňuje na nedeliteľnom a jednotnom úkone vysielania, vykonáva použitie autorského diela – pre ktoré sa v každom prípade vyžaduje súhlas – iba v tom štáte, v ktorom sa pod kontrolou a zodpovednosťou vysielacej organizácie zavádzajú do neprerušeneho prenosového reťazca vedúceho na satelit a zo satelitu na zem signály prenášajúce program, s dôsledkom, že tým, že sa na úkone vysielania zúčastňuje poskytovateľ satelitného balíčka, nemôže dôjsť k porušeniu autorských práv v štáte príjmu?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Má sa pojem „vysielanie pre verejnosť“ v článku 1 ods. 2 písm. a) a c) smernice Rady 93/83/EHS, ako aj v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ satelitného balíčka zúčastňujúci sa na satelitnom vysielaní pre verejnosť ako ďalší aktér, ktorý podľa svojej predstavy zviaže do jedného balíčka viaceré kódované signály voľne dostupných a platených televíznych programov vo vysokom rozlíšení a takto vytvorený samostatný audiovizuálny produkt ponúka za úhradu svojim zákazníkom, potrebuje osobitné povolenie majiteľa dotknutých práv aj vo vzťahu k chránenému obsahu voľne dostupných televíznych programov obsiahnutému v programovom balíčku, hoci svojim zákazníkom v tomto smere zabezpečuje iba prístup k takým dielam, ktoré sú vo vysielacej oblasti už aj tak – aj keď v horšej kvalite štandardného rozlíšenia – voľne dostupné pre každého?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 248, 1993, s. 15; Mím. vyd. 17/001, s. 134.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mím. vyd. 17/001, s. 230.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 12. mája 2021 – UI/Österreichische Post AG

(Vec C-300/21)

(2021/C 320/24)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: UI

Žalovaná: Österreichische Post AG

Prejudiciálne otázky

1. Vyžaduje priznanie náhrady škody podľa článku 82 nariadenia (EÚ) 2016/679⁽¹⁾ popri porušení ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov aj to, že žalobca utrpel škodu alebo pre priznanie náhrady škody postačuje už samotné porušenie ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov?
2. Existujú pre vymernenie náhrady škody popri zásadách efektivity a ekvivalencie ďalšie pravidlá práva Únie?

3. Je stanovisko, podľa ktorého je podmienkou pre priznanie nemajetkovej ujmy to, že dôsledok alebo následok porušenia práva má aspoň takú dôležitosť, ktorá presahuje neprijemnosti vyvolané porušením práva, v súlade s právom Únie?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1).

**Odvolaie podané 17. mája 2021: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS proti uzneseniu
Všeobecného súdu (druhá komora) z 5. marca 2021 vo veci T-885/19, Aquind a iní/Komisia**

(Vec C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľky: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (v zastúpení: S. Goldberg, E. White, C. Davis, solicitors)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Nemecká spolková republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika

Návrhy odvolateliiek

Odvolaieľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnuté uznesenie,
- rozhodol, že žaloba v prvom stupni je dôvodná a zrušil delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/389 (¹) v rozsahu, v akom sa vzťahuje na odvolateľky, a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho konania, ako aj konania na Všeobecnom súde.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaieľky tvrdia, že delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/389 sa malo považovať za konečný akt v deň jeho prijatia, a nie v deň nadobudnutia jeho účinnosti, ktorá bola podmienená absenciou námietok Parlamentu alebo Rady. Toto nariadenie ako také bolo možné napadnúť ešte pred dátumom jeho uverejnenia. Odvolateľky sa preto domnievajú, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa aktov, ktoré nie je možné napadnúť.

(¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/389 z 31. októbra 2019, ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 347/2013, pokiaľ ide o zoznam projektov spoločného záujmu pre Úniu (Ú. v. EÚ L 74, 2020, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 18. mája
2021 – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH**

(Vec C-311/21)

(2021/C 320/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: CM

Žalovaná: TimePartner Personalmanagement GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Ako je definovaný pojem „všeobecná ochrana dočasných agentúrnych pracovníkov“ v článku 5 ods. 3 smernice 2008/104/ES (¹), najmä zahŕňa viac ako to, čo vnútroštátne právo a právo Únie kogentne stanovujú ako ochranu pre všetkých zamestnancov?
2. Ktoré predpoklady a kritériá musia byť splnené na to, aby bolo možné vychádzať z toho, že ustanovenia kolektívnej zmluvy týkajúce sa pracovných podmienok a podmienok zamestnávania dočasných agentúrnych pracovníkov, ktoré sa odchyľujú od zásady rovnakého zaobchádzania zakotvenej v článku 5 ods. 1 smernice 2008/104/ES, boli dojednané pri dodržaní zásad všeobecnej ochrany dočasných agentúrnych pracovníkov?
 - a) Vzťahuje sa skúmanie dodržania všeobecnej ochrany – abstraktne – na pracovné podmienky dočasných agentúrnych pracovníkov spadajúcich do oblasti pôsobnosti kolektívnej zmluvy upravené v tejto kolektívnej zmluve, alebo sa vyžaduje porovnávacie, hodnotiace posúdenie pracovných podmienok podľa kolektívnej zmluvy a pracovných podmienok, ktoré existujú v podniku, do ktorého sú dočasní agentúrni pracovníci pridelení (užívateľ)?
 - b) Vyžaduje dodržanie všeobecnej ochrany uložené článkom 5 ods. 3 smernice 2008/104/ES v prípade odchýlenia sa od zásady rovnakého zaobchádzania vo vzťahu ku mzde, aby medzi poskytovateľom a dočasným agentúrnym pracovníkom existoval pracovný pomer na dobu neurčitú?
3. Musí vnútroštátny zákonodarca stanoviť sociálnym partnerom podmienky a kritériá pre dodržanie zásad všeobecnej ochrany dočasných agentúrnych pracovníkov v zmysle článku 5 ods. 3 smernice 2008/104/ES, keď im poskytne možnosť uzavrieť kolektívne zmluvy, ktoré obsahujú úpravu týkajúcu sa pracovných podmienok a podmienok zamestnávania dočasných agentúrnych pracovníkov, ktorá sa odchyľuje od pravidiel rovnakého zaobchádzania, a vnútroštátne kolektívne pracovné právo stanovuje požiadavky, na základe ktorých možno očakávať primeranú rovnováhu medzi záujmami strán kolektívnej zmluvy (tzv. záruka správnosti kolektívnych zmlúv)?
4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku:
 - a) Je dodržanie zásad všeobecnej ochrany dočasných agentúrnych pracovníkov v zmysle článku 5 ods. 3 smernice 2008/104/ES zabezpečené zákonnou právnou úpravou, ktorá ako *Arbeitnehmerüberlassungsgesetz* (zákon o dočasnom pridelení zamestnancov) v znení platnom od 1. apríla 2017 stanovuje minimálnu výšku mzdy dočasných agentúrnych pracovníkov, maximálnu dĺžku trvania pridelenia tomu istému užívateľovi, časové obmedzenie odchýlenia sa od zásady rovnakého zaobchádzania vo vzťahu ku mzde, neplatnosť ustanovenia kolektívnej zmluvy, ktoré sa odchyľuje od zásady rovnakého zaobchádzania, pre dočasných agentúrnych pracovníkov, ktorých pracovný pomer u užívateľa alebo zamestnávateľa, s ktorým užívateľ tvorí koncern v zmysle § 18 *Aktiengesetz* (zákon o akciách), skončil v období posledných šiestich mesiacov pred ich pridením užívateľovi, ako aj povinnosť užívateľa poskytnúť časnému agentúrnemu pracovníkovi prístup k podnikovým zariadeniam alebo službám (ako sú najmä zariadenia starostlivosti o deti, podnikové stravovanie a dopravné prostriedky) v zásade za rovnakých podmienok, aké platia pre kmeňových zamestnancov?
 - b) V prípade kladnej odpovede:

Platí to aj v prípade, že v príslušných zákonných ustanoveniach, ako bol *Arbeitnehmerüberlassungsgesetz* (zákon o dočasnom pridelení zamestnancov) v znení platnom do 31. marca 2017, nie je stanovené časové obmedzenie odchýlenia sa od zásady rovnakého zaobchádzania vo vzťahu ku mzde, a požiadavka, že prenechanie môže byť len „dočasné“, nie je časovo konkretizovaná?
5. V prípade zápornej odpovede na tretiu otázku:

Môžu vnútroštátne súdy v prípade ustanovení kolektívnych zmlúv týkajúcich sa pracovným podmienok a podmienok zamestnávania dočasných agentúrnych pracovníkov, ktoré sa odchyľujú od zásady rovnakého zaobchádzania podľa článku 5 ods. 3 smernice 2008/104/ES, bez obmedzenia preskúmať tieto kolektívne zmluvy z hľadiska toho, či sa tieto

odchýlky realizovali pri dodržaní zásad všeobecnej ochrany dočasných agentúrnych pracovníkov, alebo článok 28 Charty základných práv a/alebo odkaz na „autonómnosť sociálnych partnerov“ v odôvodnení 19 smernice 2008/104/ES vyžadujú, aby bol zmluvným stranám kolektívnej zmluvy vo vzťahu k dodržaniu zásad všeobecnej ochrany dočasných agentúrnych pracovníkov poskytnutý priestor na posúdenie, ktorý je súdne preskúmateľný len v obmedzenej miere, a – ak áno – ako ďaleko tento priestor siaha?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 19. novembra 2008 o dočasnej agentúrnej práci (Ú. v. EÚ L 327, 2008, s. 9).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Belgicko) 21. mája 2021 –
Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent, vedľajšie účastníčky konania: Denys NV, Aelterman
BVBA**

(Vec C-316/21)

(2021/C 320/27)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Monument Vandekerckhove NV

Žalovaný: Stad Gent

Vedľajšie účastníčky konania: Denys NV, Aelterman BVBA

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 63 ods. 1 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ (¹) z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES samostatne, ako aj v spojení s rozsahom pôsobnosti zásad rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie a transparentnosti v oblasti zadávania verejných zákaziek stanovených právom Únie vykladať v tom zmysle, že ak verejný obstarávateľ zistí, že subjekt, na ktorého kapacitu sa má hospodársky subjekt v úmysle spoliehať, nespĺňa príslušné podmienky výberu, je povinný požiadať hospodársky subjekt, aby tento subjekt nahradil alebo sa má vykladať tak, že verejný obstarávateľ má za týchto okolností možnosť vyžadovať od hospodárskeho subjektu takúto náhradu, ak chce byť tento subjekt vybraný?
2. Existujú okolnosti, v prípade ktorých verejný obstarávateľ aj v závislosti od priebehu verejného obstarávania, s ohľadom na zásady rovnakého zaobchádzania, zákazu diskriminácie a transparentnosti už (viac) nie je povinný resp. nemôže požadovať takúto náhradu?

(¹) Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 25. mája 2021 –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/B.**

(Vec C-323/21)

(2021/C 320/28)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Odporca v konaní o opravnom prostriedku: B.

Prejudiciálne otázky

1. a) Má sa pojem „žiadajúci členský štát“ v zmysle článku 29 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013 ⁽¹⁾) vykladať v tom zmysle, že sa pod ním má rozumieť členský štát (v tomto prípade tretí členský štát, t. j. Holandsko), ktorý ako posledný podal inému členskému štátu dožiadanie o prijatie späť alebo prevzatie?
- b) V prípade zápornej odpovede: Má okolnosť, že medzi dvoma členskými štátmi (v tomto prípade medzi Nemeckom a Talianskom) bola už skôr uzavretá dohoda o uznávaní zodpovednosti, potom ešte dôsledky na právne povinnosti tretieho členského štátu (v tomto prípade Holandska) z nariadenia Dublin voči cudzincovi alebo voči členským štátom zúčastneným na tejto skoršej dohode, a ak áno, aké?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Má sa článok 27 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 604/2013, s prihliadnutím na jeho odôvodnenie 19, vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby osoba, ktorá žiada o medzinárodnú ochranu, v rámci opravného prostriedku proti rozhodnutiu o odovzdaní úspešne namietala, že odovzdanie nemožno vykonať, pretože lehota na odovzdanie, ktoré bolo už skôr dojednané medzi dvoma členskými štátmi (v tomto prípade Nemecko a Taliansko), už uplynula?

⁽¹⁾ s. 31.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 25. mája 2021 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/F.

(Vec C-324/21)

(2021/C 320/29)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Odporca v konaní o opravnom prostriedku: F.

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 29 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013 ⁽¹⁾), vykladať v tom zmysle, že plynúca lehota na odovzdanie v zmysle článku 29 ods. 1 a 2 začne plynúť nanovo v okamihu, keď cudzinec po tom, ako útekom zmaril svoje odovzdanie jedným členským štátom, v nejakom inom (v tomto prípade v treťom) členskom štáte nanovo požiada o medzinárodnú ochranu?

⁽¹⁾ s. 31.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 25. mája 2021 –
K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Vec C-325/21)

(2021/C 320/30)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku: K.

Odporca v konaní o opravnom prostriedku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 29 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013 ⁽¹⁾), vykladať v tom zmysle, že plynúca lehota na odovzdanie v zmysle článku 29 ods. 1 a 2 začne plynúť odznova v okamihu, keď cudzinec po tom, ako útekom zmaril svoje odovzdanie jedným členským štátom, v nejakom inom (v tomto prípade v treťom) členskom štáte nanovo požiada o medzinárodnú ochranu?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Má sa článok 27 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 604/2013, s prihliadnutím na odôvodnenie 19, vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby osoba, ktorá žiada o medzinárodnú ochranu, v rámci opravného prostriedku proti rozhodnutiu o odovzdaní úspešne namietala, že odovzdanie nemožno vykonať, pretože lehota na odovzdanie, ktoré bolo už skôr dojednané medzi dvoma členskými štátmi (v tomto prípade Francúzsko a Rakúsko), už uplynula, s tým dôsledkom, že lehota, v ktorej ho mohlo odovzdať Holandsko, uplynula?

⁽¹⁾ s. 31.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vърhoven administrativen сщд (Bulharsko)
2. júna 2021 – PV/Zamestnik izpalnitelen direktor na Darзaven fond „Zemedelie“**

(Vec C-343/21)

(2021/C 320/31)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vърhoven administrativen сщд

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Зalobca: PV

Зalovaný: Zamestnik izpalnitelen direktor na Darзaven fond „Zemedelie“

Prejudiciálne otázky

1. Pripúšťa výklad článku 45 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1974/2006 ⁽¹⁾, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia č. 1698/2005, tézu, že v prípade ako je ten v prejednávanej veci ide o „opatrenie na zlučovanie verejnej pôdy“ alebo „opatrenie na zlučovanie pôdy“, v dôsledku ktorého príjemca nie je schopný ďalej plniť prijaté záväzky?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, oprávňuje skutočnosť, že členský štát neprijal opatrenia nevyhnutné na prispôsobenie záväzkov novej situácii podniku, na to, aby sa nevyžadovalo uhradenie finančných prostriedkov za dobu skutočnej existencie záväzku?
3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, ako sa má vykladať článok 31 nariadenia Rady (ES) č. 73/2009⁽²⁾ z 19. januára 2009 pri zohľadnení zisteného skutkového stavu v konaní vo veci samej a akej povahy je lehota podľa článku 75 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009⁽³⁾ z 30. novembra 2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES) č. 73/2009?

(1) Nariadenie Komisie (ES) č. 1974/2006 z 15. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 368, 2006, s. 15).

(2) Nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003 (Ú. v. EÚ L 30, 2009, s. 16).

(3) Nariadenie Komisie (ES) č. 1122/2009 z 30. novembra 2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 73/2009, pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených uvedeným nariadením, ako aj podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o krížové plnenie v rámci schémy podpory ustanovenej pre odvetvie vinohradníctva a vinárstva (Ú. v. EÚ L 316, 2009, s. 65).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 28. mája 2021 – A1
a A2/I**

(Vec C-352/21)

(2021/C 320/32)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: A1 a A2

Žalovaná: I

Prejudiciálna otázka

Musí sa článok 15 ods. 5 nariadenia Brusel I⁽¹⁾ v spojení s článkom 16 ods. 5 uvedeného nariadenia vykladať v tom zmysle, že poistenie rekreačných plavidiel, ktoré sa nepoužívajú na obchodné účely, patrí do výnimky stanovenej v článku 16 ods. 5 uvedeného nariadenia, a je preto poistná zmluva, ktorá obsahuje dohodu o voľbe súdu odchyľujúcu sa od pravidla stanoveného v článku 11 uvedeného nariadenia, platná podľa článku 15 ods. 5 uvedeného nariadenia?

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Bamberg (Nemecko)
11. júna 2021 – trestné konanie proti MR**

(Vec C-365/21)

(2021/C 320/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Bamberg

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

MR

Prejudiciálne otázky

1. Je článok 55 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda (ďalej len „DVSD“) (¹), v súlade s článkom 50 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a platný v rozsahu, v akom umožňuje výnimku zo zákazu dvojitého stíhania, aby zmluvná strana pri ratifikácii, prijatí alebo schválení tohto dohovoru mohla prehlásiť, že nie je viazaná článkom 54 DVSD, keď predmetom rozsudku vynesenom v zahraničí je čin zameraný proti bezpečnosti štátu alebo iným rovnako podstatným záujmom tejto zmluvnej strany?
2. V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku kladná:

Bránia články 54 a 55 DVSD a články 50 a 52 Charty výkladu prehlásenia prijatého Spolkovou republikou Nemecko pri ratifikácii DVSD v súvislosti s § 129 StGB (Bundesgesetzblatt 1994 II 631), ktorý podávajú nemecké súdy v tom zmysle, že prehlásenie zahŕňa aj také zločinecké skupiny, ako v predmetnom prípade, ktoré sa venujú len majetkovej trestnej činnosti a okrem toho nesledujú žiadne politické, ideologické, náboženské alebo svetonázorové ciele a ani nezákonnými prostriedkami nechcú získať vplyv na politiku, médiá, verejnú správu, súdnictvo alebo ekonomiku?

(¹) Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 19; Mím. vyd. 19/002, s. 9).

Odvolaie podané 24. júna 2021: Európska centrálna banka proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) zo 14. apríla 2021 vo veci T-504/19, Crédit lyonnais/BCE

(Vec C-389/21 P)

(2021/C 320/34)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Európska centrálna banka (v zastúpení: C. Zilioli, R. Ugena, M. Ioannidis, F. Bonnard, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Crédit lyonnais

Návrhy odvolateľky

- zrušiť napadnutý rozsudok,
- uložiť Crédit lyonnais povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

ECB tvrdí, že napadnutý rozsudok musí byť zrušený z dôvodov, že Všeobecný súd:

- prekročil hranice súdneho preskúmania tým, že nahradil posúdenie ECB vlastným posúdením zložitých ekonomických skutočností, čím porušil štandard stanovený súdmi EÚ v tejto oblasti,
- porušil svoju povinnosť odôvodnenia tým, že neumožnil ECB pochopiť, ako mohlo byť jej posúdenie dvojitej štátnej záruky poskytnutej v rámci regulovaného sporenia chybné,
- skreslil dôkazy, ktoré mu boli predložené v priebehu konania, tým, že zjavne nesprávne vyložil napadnuté prvostupňové rozhodnutie (rozhodnutie ECB-SSM-2019-FRCAG-39 z 3. mája 2019), ako aj metodiku, ktorú ECB použila a na základe ktorej bola preskúmaná žiadosť o výnimku predložená spoločnosťou Crédit Lyonnais,
- porušil článok 4 ods. 1 bod 94) nariadenia CRR ⁽¹⁾ tým, že do definície rizika nadmerného využívania finančnej páky doplnil kritériá, ktoré v nej nie sú obsiahnuté, a porušil článok 429 ods. 14 nariadenia CRR o vyňatí určitých expozícií z výpočtu ukazovateľa finančnej páky tým, že ECB zbavil voľnej úvahy podľa tohto článku.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1), zmenené delegovaným nariadením Komisie (EÚ) 2015/62 z 10. októbra 2014, ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o ukazovateľ finančnej páky (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 37).

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 19. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – B/Finanzamt Österreich, predým Finanzamt Wien 9/18/19

(Vec C-1/20) ⁽¹⁾

(2021/C 320/35)

Jazyk konania: nemčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020.

Uznesenie predsedu šiestej komory Súdneho dvora z 20. mája 2021 – Vanda Pharmaceuticals Ltd/Európska komisia

(Vec C-115/20 P) ⁽¹⁾

(2021/C 320/36)

Jazyk konania: angličtina

Predseda šiestej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugalsko) – NM, NR, BA, XN, FA/Sata Air Açores – Sociedade Açoriana de Transportes Aéreos, SA

(Vec C-578/20) ⁽¹⁾

(2021/C 320/37)

Jazyk konania: portugálčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 28, 25.1.2021.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2021 – BZ/ECB

(Vec T-554/16) ⁽¹⁾

**„Verejná služba – Zamestnanci ECB – Žiadosť o uznanie choroby z povolania – Články 6.3.11 a 6.3.13
Predpisov uplatniteľných na zamestnancov ECB – Vady konania – Absencia správy z vyšetrovania –
Mimozmluvná zodpovednosť“)**

(2021/C 320/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca BZ (v zastúpení: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Európska centrálna banka (v zastúpení: E. Carlini a F. Malfrère, splnomocnené zástupcovia, za právnej pomoci B. Wägenbaur, advokát)

Predmet veci

Návrh podľa článku 270 ZFEÚ a článku 50a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie jednak na zrušenie rozhodnutia ECB z 23. júla 2014, ktorým sa zastavilo konanie o uznaní choroby z povolania žalobkyne, a jednak na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorá žalobkyni údajne vznikla v dôsledku tohto rozhodnutia

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (ECB) z 23. júla 2014, ktorým sa zastavilo konanie o uznaní choroby z povolania BZ, sa zrušuje.
2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamietá.
3. ECB je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 279, 24.8.2015 (vec pôvodne zapísaná na Súde pre verejnú službu Európskej únie pod číslom F-79/15 a postúpená Všeobecnému súdu Európskej únie 1.9.2016).

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2021 – FD/Spoločný podnik Fusion for Energy

(Vec T-641/19) ⁽¹⁾

**„Verejná služba – Dočasní zamestnanci – Zmluva na dobu určitú – Rozhodnutie o neobnovení – Psychické
obťažovanie – Prekročenie právomoci – Povinnosť starostlivosti – Rovnosť zaobchádzania –
Zodpovednosť“)**

(2021/C 320/39)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: FD (v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Žalovaná: Európsky spoločný podnik pre ITER a rozvoj energie jadrovej syntézy (v zastúpení: R. Hanak a G. Poszler, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Wägenbaur, advokát)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 270 ZFEÚ jednak v podstate na zrušenie rozhodnutia Európskeho spoločného podniku pre ITER a rozvoj energie jadrovej syntézy z 3. decembra 2018 o neobnovení zmluvy na dobu určitú žalobcovi a jednak na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorá bola žalobcovi údajne spôsobená v dôsledku tohto rozhodnutia v súvislosti s celkovou stratégiou spočívajúcou v obťažovaní, o ktorom tvrdí, že bol obeťou

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. FD je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 383, 11.11.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2021 – GW/Dvor audítorov

(Vec T-709/19) (¹)

(„Verejná služba – Úradníci – Úradník, ktorý sa stal trvalo úplne invalidným – Pravidelná lekárska prehliadka – Spôsoby – Podanie návrhu na posudkovú komisiu – Zamietnutie – Článok 15 prílohy VIII služobného poriadku – Záver č. 274/15 kolégia vedúcich administratívnych útvarov – Povinnosť náležitej starostlivosti“)

(2021/C 320/40)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: GW (v zastúpení: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaný: Európsky dvor audítorov (v zastúpení: C. Lesauvage, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 270 ZFEÚ, ktorého predmetom je zrušenie rozhodnutia Dvora audítorov z 22. mája 2019 o zamietnutí návrhu žalobkyne na posudkovú komisiu

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Dvora audítorov z 22. mája 2019 o zamietnutí návrhu GW na posudkovú komisiu sa zrušuje.
2. Dvor audítorov je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 413, 9.12.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2021 – GY/ECB(Vec T-746/19) ⁽¹⁾**(„Verejná služba – Zamestnanci ECB – Odmena – Príspevok na domácnosť – Zmena uplatniteľného režimu – Zamietnutie žiadosti na rok 2019 – Námietka nezákonnosti – Rovnosť zaobchádzania – Neexistencia prechodných opatrení“)**

(2021/C 320/41)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania**Žalobca:** GY (v zastúpení: L. Levi a A. Champetier, advokáti)**Žalovaná:** Európska centrálna banka (v zastúpení: F. von Lindeiner a D. Nessaf, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Wagenbauer, advokát)**Predmet veci**

Návrh založený na článku 270 ZFEÚ a článku 50a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie na zrušenie rozhodnutia ECB z 28. januára 2019 o nepriznaní príspevku na domácnosť žalobcovi na rok 2019

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (ECB) z 28. januára 2019 sa zrušuje v rozsahu, v akom odmieta priznať GY príspevok na domácnosť za rok 2019.
2. ECB je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 36, 3.2.2020.

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2021 – Mélin/Parlament(Vec T-51/20) ⁽¹⁾**(„Inštitucionálne právo – Pravidlá o úhrade výdavkov a príspevkov poslancov Parlamentu – Príspevok na asistentskú parlamentnú výpomoc – Vymáhanie neoprávnene vyplatených súm – Námietka nezákonnosti – Právo na obranu – Skutkový omyl“)**

(2021/C 320/42)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania**Žalobkyňa:** Joëlle Mélin (Aunagne, Francúzsko) (v zastúpení: F. Wagner, advokát)**Žalovaný:** Európsky parlament (v zastúpení: M. Ecker a S. Seyr, splnomocnení zástupcovia)**Predmet veci**

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia generálneho tajomníka Parlamentu zo 17. decembra 2019, ktorým sa nariaďuje vymáhanie sumy 130 339,35 eura od žalobcu, ktorá mu bola neoprávnene vyplatená na poslaneckého asistenta, ako aj súvisiacej výzvy na úhradu z 18. decembra 2019

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Pani Joëlle Mélin je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 87, 16.3.2020.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 22. júna 2021 – Portugalsko/Komisia**(Vec T-95/21 R)**

(„Predbežné opatrenie – Štátna pomoc – Schéma štátnej pomoci, ktorú poskytlo Portugalsko v prospech Zona Franca de Madeira – Uplatnenie tejto schémy pomoci v rozpore s rozhodnutiami Komisie K (2007) 3037 v konečnom znení a K(2013) 4043 v konečnom znení – Rozhodnutie, ktorým sa vyhlasuje schéma štátnej pomoci za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariaďuje jej vrátenie – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Neexistencia naliehavosti“)

(2021/C 320/43)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, L. Borrego, P. Barros da Costa, M. Marques a A. Soares de Freitas, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Gorbão-Henriques a A. Saavedra, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: P. Arenas a G. Braga da Cruz, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ, požadujúci nariadenie predbežných opatrení smerujúcich jednak k zabezpečeniu odkladu výkonu rozhodnutia Komisie C(2020) 8550 final zo 4. decembra 2020 o štátnej pomoci SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ktorú poskytlo Portugalsko v prospech Zona Franca de Madeira (ZFM) – Režim III a jednak k uloženiu povinnosti Komisii neuverejniť v Úradnom vestníku Európskej únie toto rozhodnutie až kým nebude vydaný rozsudok vo veci samej.

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.
2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 22. júna 2021 – Polynt/ECHA**(Vec T-207/21 R)**

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia – REACH – Látka hexahydro-4-metylftalátový anhydrid – Povinnosť registrácie – Hodnotenie dokumentácie – Preskúvanie návrhov skúšok – Povinnosť poskytnúť určité informácie vyžadujúce skúšky na zvieratách – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Neexistencia naliehavosti“)

(2021/C 320/44)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Polynt SpA (Scanzorosciate, Taliansko) (v zastúpení: C. Mereu, P. Sellar a S. Abdel Qader, avocats)

Žalovaná: Európska chemická agentúra (v zastúpení: M. Heikkilä, W. Broere a N. Knight, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ na odklad výkonu rozhodnutia odvolacej rady ECHA A-015-2019 z 9. februára 2021, ktorým sa žalobkyňa vyzýva na uskutočnenie rozšírenej jednogeneačnej štúdie toxicity pre reprodukciu (EOGRS) látky hexahydro-4-metylfthalátový anhydrid, alebo na nariadenie akéhokoľvek iného predbežného opatrenia, ktoré bude považované za vhodné

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.
2. O trovách konania sa rozhodne v spore o veci samej.

Žaloba podaná 18. mája 2021 – eSlovensko/Komisia

(Vec T-295/21)

(2021/C 320/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: eSlovensko (Lučenec, Slovensko) (v zastúpení: B. Fridrich, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie, konkrétne individuálny právny akt „Príkaz na vymáhanie pohľadávky a oznámenie o dlhu“, ktorý vydala Európska komisia, GR pre komunikačné siete, obsah a technológie, ref. ARES(2021)1955613, z 18. marca 2021,
- vrátil vec Európskej komisii, aby rozhodla o finančných dôsledkoch a príslušných prípustných nákladoch podľa zmluvy o grante „Slovak Safer Internet“, č. SI-2010-SIC-1231002,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod, ktorým navrhuje zrušenie rozhodnutia žalovanej a príkaz na vymáhanie Ref. ARES (2021) 1955613 z dôvodu porušenia podstatných formálnych náležitostí, porušenia Zmlúv alebo akejkoľvek právnej normy týkajúcej sa ich uplatňovania, alebo zneužitia právomoci, najmä nesprávneho právneho posúdenia a nesprávneho skutkového posúdenia (porušenie práva na obranu, práva na riadnu správu vecí verejných, porušenie zásad proporcionality, právnej istoty, právneho štátu a legitímnych očakávaní a zákazu retroaktivity, ako aj nesprávne právne posúdenie skutkového stavu a záverov auditu 12-INFS-024 a následného auditu 15-NR01-044).
2. Druhý žalobný dôvod, ktorým navrhuje, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť oprávnené náklady žalobkyni ako pôvodnému príjemcovi a zmluvnej strane dohody o grante č. SI-2010-SIC-123002 – „Slovak Safer Internet“ v súlade s platnou a účinnou dohodou o grante, a to na základe skutočnosti, že žalovaná je vo vzťahu k platnej a účinnej zmluve medzi ňou a žalobkyňou oprávnená riešiť otázky realizácie projektu a finančných prevodov.

3. Tretí žalobný dôvod, ktorým navrhuje, aby sa žalovanej uložila povinnosť nahradiť trovy a náklady konania. Vzhľadom na vyššie uvedené tvrdenia a svojvoľný charakter rozhodnutia žalovanej, žalobkyňa navrhuje priznanie náhrady nákladov a výdavkov spojených s konaním pred Všeobecným súdom Európskej únie, ako aj nákladov a výdavkov vynaložených na právnu pomoc pri príprave tejto žaloby.

Žaloba podaná 20. mája 2021 – SU/EIOPA

(Vec T-296/21)

(2021/C 320/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: SU (v zastúpení: L. Levi a M. Vandebussche, advokáti)

Žalovaný: Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie z 15. júla 2020 o neobnovení zmluvy žalobkyne,
- zrušil hodnotiacu správu žalobkyne za rok 2019,
- v prípade potreby zrušil rozhodnutie z 11. februára 2021 o zamietnutí sťažnosti,
- priznal žalobkyni nárok na náhradu majetkovej ujmy, ako je vyčíslená v žalobe,
- priznal žalobkyni nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ako je odhadovaná *ex aequo et bono* na 10 000 eur,
- zaviazal žalovaného na náhradu všetkých trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov, ktoré sa všetky odvolávajú na údajnú nezákonnosť hodnotiacej správy za rok 2019 a rozhodnutia o neobnovení zmluvy, ale z rôznych nasledujúcich dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že hodnotiaci správca nebola riadne dokončená a správa o obnovení zmluvy (SOZ) sa opiera o nedokončenú hodnotiacu správu.

Žalobkyňa sa domnieva, že hodnotiaci správca za rok 2019 je nezákonná, keďže nebola riadne ukončená odôvodneným rozhodnutím odvolacieho hodnotiteľa. Takisto sa domnieva, že rozhodnutie o neobnovení zmluvy je nezákonné, keďže sa opiera o hodnotiacu správu za rok 2019, ktorá nebola dokončená.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady nestrannosti, článku 11 služobného poriadku a článku 41 Charty základných práv EÚ.

Podľa rozdelenia úloh a zodpovedností v EIOPA bol výkonný riaditeľ poverený, aby v tomto prípade vystupoval ako odvolací hodnotiteľ a orgán oprávnený uzatvárať pracovné zmluvy (OOUPZ), čo nezabezpečuje nestrannosť procesu hodnotenia za rok 2019, ako aj rozhodnutia o neobnovení zmluvy žalobkyne.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý a povinnosti odôvodnenia, porušení článku 25 služobného poriadku, článku 41 Charty základných práv EÚ a bodov 6.7, 6.9 a 6.10 postupu obnovovania zmlúv EIOPA.

Žalobkyňa sa domnieva, že jej právo byť vypočutá a povinnosť odôvodnenia boli porušené tak v súvislosti s rozhodnutím o neobnovení zmluvy, ako aj s jej hodnotením za rok 2019.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, nedostatku riadneho posúdenia všetkých aspektov danej veci a porušení článku 41 Charty základných práv EÚ, ako aj na porušení článku 4 a článku 6.5 postupu obnovovania zmlúv.

V tejto veci je posúdenie žalovaného nezákonné, je poznačené zjavne nesprávnym posúdením a porušením povinnosti riadnej správy vecí verejných, a to z dvoch hlavných dôvodov. Po prvé žalobkyňa tvrdí, že žalovaný nezohľadnil ďalšie kritériá uvedené v článku 4 5 postupu obnovovania zmlúv, a najmä predchádzajúce kladné hodnotenia žalobkyne. Po druhé dôvody, ktoré uviedol žalovaný, pokiaľ ide o výkonnosť žalobkyne v rokoch 2019 a 2020, sú zjavne nesprávne a nepodložené.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na diskriminácii na základe pohlavia a rodinnej situácie – porušenie článku 1d služobného poriadku a článkov 21 a 23 Charty základných práv EÚ.

Žalobkyňa sa domnieva, že bola diskriminovaná vzhľadom na dĺžku svojej dovolenky a pracovný režim a že rozhodnutie o neobnovení jej zmluvy je poznačené touto diskrimináciou a je odvetným opatrením.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti náležitej starostlivosti.

Podľa povinnosti náležitej starostlivosti musí správny orgán zohľadniť nielen záujem služby, ale aj záujem zamestnanca. K tomu podľa žalobkyne nedošlo.

Žaloba podaná 30. mája 2021 – eSlovensko Bratislava/Komisia

(Vec T-304/21)

(2021/C 320/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: eSlovensko Bratislava (Bratislava, Slovensko) (v zastúpení: B. Fridrich, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie, konkrétne individuálny právny akt „Ukončenie činnosti“ prijatý Európskou komisiou, INEA, č. ARES (2021)1953853, vydaný 30. marca 2021,
- vrátil vec Európskej komisii a agentúre INEA a považoval vec a dohodu o grante za platnú a neukončenú v súlade s dohodou o grante č. INEA/CEF/ICT/A2015/1154788 na projekt „Slovak Safer Internet IV“, č. 2015-SK-IA-0038,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod, ktorým navrhuje zrušenie rozhodnutia Európskej komisie s názvom „Zastavenie konania“ Ref. ARES (2021)1953853 z dôvodu porušenia podstatných formálnych náležitostí, porušenia Zmlúv alebo akejkoľvek právnej normy týkajúcej sa ich uplatňovania, alebo zneužitia právomoci, najmä nesprávneho právneho posúdenia a nesprávneho skutkového posúdenia (porušenie práva na riadnu správu vecí verejných, porušenie zásad proporcionality, právnej istoty, právneho štátu a legitímnych očakávaní, ako aj nesprávne právne posúdenie skutkového stavu a záverov žiadosti o konečnú platbu v rámci projektu 2015-SK-IA-0038 Slovak Safer Internet Centre IV).
2. Druhý žalobný dôvod, ktorým navrhuje, aby žiadosť o konečnú platbu súvisiacu s projektom „Slovak Safer centre Internet IV“ bola vrátená Komisii a agentúre INEA na posúdenie a uplatnenie kontrolnej právomoci, ako aj plnenia zmluvných povinností vyplývajúcich z dohody o grante č. INEA/CEF/ICT/A2015/1154788 a aby bolo Komisii nariadené vykonať konečnú platbu oprávnených nákladov žalobkyňi v súlade s platnou a účinnou dohodou o grante, a to na základe toho, že Komisia má právomoc riešiť otázky týkajúce sa realizácie projektu a finančných prevodov v súlade s platnou a účinnou zmluvou medzi Komisiou a žalobkyňou.
3. Tretí žalobný dôvod, ktorým navrhuje, aby sa Komisii uložila povinnosť nahradiť trovy a náklady konania. Vzhľadom na vyššie uvedené tvrdenia a svojvoľný charakter rozhodnutia Komisie, žalobkyňa navrhuje priznanie náhrady nákladov a výdavkov spojených s konaním pred Všeobecným súdom Európskej únie, ako aj nákladov a výdavkov vynaložených na právnu pomoc pri príprave tejto žaloby.

Žaloba podaná 24. mája 2021 – TC/Parlament

(Vec T-309/21)

(2021/C 320/48)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Žalobca: TC (v zastúpení: D. Aukštuolytė, advokátka)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu zo 16. marca 2021,
- zrušil oznámenie o dlhu č. 7010000523 vydané Európskym parlamentom 31. marca 2021,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Parlament postupoval bezdôvodne a nespravodlivo tým, že oneskorene prijal svoje rozhodnutie a nedodrжал zásadu, že v správnom konaní sa podľa článku 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie musí konať v primeranej lehote. Z tohto dôvodu bolo porušené právo žalobcu na obhajobu v dôsledku neskoreho začatia konania o vymáhaní pohľadávok, ktoré bolo voči nemu začaté, keďže dĺžka tohto konania ho pripravila o možnosť účinne sa brániť proti uplatneným tvrdeniam a predložiť dôkazy.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu, na ktorom sa zakladá oznámenie o dlhu, bolo ako právny akt, ktorý sa týka žalobcu, prijaté v rozpore so zásadami nestranného a spravodlivého konania, rovnosti zbraní a práva žalobcu na obhajobu:
 - Parlament porušil povinnosť odôvodnenia a právo žalobcu byť vypočutý podľa článku 41 ods. 2 písm. a) a c) Charty tým, že napadnuté rozhodnutie založil na zisteniach Všeobecného súdu vo veci, ktorej sa žalobca nezúčastnil a ku ktorej nemal možnosť vyjadriť sa;
 - Parlament neposkytol žalobcovi dôkazy, na ktorých nepriamo založil napadnuté rozhodnutie, ani mu neposkytol iné informácie potrebné na to, aby mohol riadne uplatniť svoje právo byť vypočutý (predložiť pripomienky), čím porušil článok 41 ods. 2 písm. a) a b) Charty.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení, ktorého sa Parlament dopustil tým, že nevyhodnotil dôkazy predložené žalobcom, ktoré potvrdzujú, že skutočnosti, na ktoré sa asistent poslanca odvoláva pred Všeobecným súdom a na základe ktorých bolo začaté konanie o vymáhaní, sú nesprávne (potvrdzujú, že vyšetrovanie bolo začaté bez odôvodnenia) a porušujú povinnosť odôvodnenia stanovenú v článku 41 ods. 2 písm. c) Charty.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Parlament porušil zásadu proporcionality a povinnosť odôvodnenia stanovenú v článku 296 ZFEÚ a v článku 41 ods. 2 písm. c) Charty v rozsahu, v akom bola suma, ktorá sa má vrátiť, stanovená na 78 838,21 eura. Požadovaná suma na vrátenie nebola v plnom rozsahu odôvodnená, a preto napadnuté rozhodnutie vychádza z toho, že parlamentný asistent nikdy pre žalobcu nepracoval.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že verejne dostupné informácie Parlamentu potvrdzujú, že asistent poslanca vykonával svoju funkciu najneskôr do 15. decembra 2015, z čoho vyplýva, že začatie konania o vrátení finančných prostriedkov bolo neprimerané, v dôsledku čoho je potrebné rozhodnutie zrušiť.

Žaloba podaná 9. júna 2021 – Airoidi Metalli/Komisia

(Vec T-328/21)

(2021/C 320/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Airoidi Metalli SpA (Molteno, Taliansko) (v zastúpení: M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta, G. Pandey, P. Gjørtler a V. Villante, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2021/546 z 29. marca 2021, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné clo uložené na dovoz hliníkových výliskov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike ⁽¹⁾,
- uložil Komisii povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnosti zbraní a riadnej správy vecí verejných, na nesprávnom posúdení a na porušení práva žalobkyne na obhajobu a na zverejnenie.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa Komisia dopustila pri stanovení ujmy a príčinnej súvislosti, pokiaľ ide o použitú metodiku, údaje a postup, ako aj na porušení článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (ďalej len „základné nariadenie“) (2).
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 1 ods. 2 a článku 5 ods. 3 základného nariadenia z dôvodu nesprávneho vymedzenia dotknutého výrobku.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 1 ods. 2 a článku 3 základného nariadenia, ako aj na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o vymedzenie dotknutého výrobku a vyhodnotenie dovozov z dotknutej krajiny na účely analýzy škody a príčinnej súvislosti (Číselný znak KN 7610 90 90).
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 6 písm. a) základného nariadenia v rozsahu, v akom Komisia nesprávne vybrala „vhodnú reprezentatívnu“ krajinu.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na porušení článku 2 ods. 6 písm. a) základného nariadenia, pokiaľ ide o právny štatút správy, v ktorej Komisia konštatuje existenciu výrazných deformácií trhu v určitej krajine alebo v určitom odvetví tejto krajiny. Žalobkyňa tvrdí, že bolo porušené nariadenie č. 1/1958, ktorým sa určujú jazyky používané Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu (3) a jej základné práva, keďže nemohla získať vyššie uvedenú správu v talianskom jazyku.

(1) Ú. v. EÚ L 109, 2021, s. 1.

(2) Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21.

(3) Ú. v. ES 17, 1958, 401; Mím. vyd. 01/001, s. 5.

Žaloba pod202106548aná 12. júna 2021 – EWC Academy/Komisia

(Vec T-330/21)

(2021/C 320/50)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: EWC Academy GmbH (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: H. Däubler Gmelin, advokátka)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neplatnosť a zrušil zamietavé rozhodnutie Komisie Európskej únie, Generálneho riaditeľstva pre zamestnanosť, sociálne záležitosti a začlenenie (EMPL), EMPL.B.2/AP/ab; Ref. Ares (2021) zo 14. apríla 2021,
- uložil Európskej komisii povinnosť vydať zákonné povoľujúce rozhodnutie,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba je založená na nižšie uvedených dôvodoch.

1. Napadnuté zamietavé rozhodnutie Komisie zo 14. apríla 2021 opomína význam článku 197 ods. 2 písm. c) rozpočtu EÚ (1) v spojení s verejným obstarávaním VP/2020/008 a uplatňuje tieto ustanovenia právne neprípustným spôsobom na Európske zamestnanecké rady. Požiadavka adresovaná Európskym zamestnaneckým radám predkladajúcim žiadosť, aby preukázali svoju stabilitu a finančnú spôsobilosť predložením ich vlastného rozpočtu resp. ročnej účtovnej závierky

a bankového účtu, by veľkú väčšiu Európskych zamestnaneckých rád, ktorým vnútroštátna právna úprava preberajúca smernicu 2009/35/ES⁽²⁾ nepriznáva vlastnú právnu subjektivitu, od počiatku vylúčila z poskytnutia podpory.

Uvedené porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania a zákaz diskriminácie a zjavne odporuje účelu programu podpory.

2. Keďže obmedzenie okruhu osôb oprávnených predložiť žiadosť sa v rámci verejného obstarávania neuvádza a okrem toho sa výslovne a bez akéhokoľvek obmedzenia vzťahuje okrem iného aj na britské Európske zamestnanecké rady, porušuje takéto obmedzenie aj základnú zásadu transparentnosti EÚ.
3. Výklad uvedený v zamietavom rozhodnutí a jeho uplatnenie na Európske zamestnanecké rady by navyše viedol k nedovolenému zvýhodneniu podnikov, ktoré boli ako sociálni partneri v rámci verejného obstarávania VP/2020/008 v zásade vyzvané na predloženie vhodných projektov podpory.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 2018, s. 1).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/38/ES zo 6. mája 2009 o zriaďovaní európskej zamestnaneckej rady alebo postupu v podnikoch s významom na úrovni Spoločenstva a v skupinách podnikov s významom na úrovni Spoločenstva na účely informovania zamestnancov a porady s nimi (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 122, 2009, s. 28)

**Žaloba podaná 14. júna 2021 – mBank/EUIPO – European Merchant Bank
(EMBank European Merchant Bank)**

(Vec T-331/21)

(2021/C 320/51)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: mBank S.A. (Varšava, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: European Merchant Bank UAB (Vilnius, Litva)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie EMBANK European Merchant Bank – ochranná známka Európskej únie č. 18 048 966.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 30. marca 2021 vo veci R 1845/2020-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 95 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 a článku 27 ods. 4 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625.

Žaloba podaná 12. júna 2021 – Mendes de Almeida/Rada

(Vec T-334/21)

(2021/C 320/52)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugalsko) (v zastúpení: R. Leandro Vasconcelos a M. Marques de Carvalho, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady z 8. marca 2021 týkajúce sa sťažnosti a dodatočnej sťažnosti, ktoré žalobkyňa podala na základe článku 90 ods. 2 Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev proti vykonávaciemu rozhodnutiu Rady (EÚ) 2020/1117 z 27. júla 2020, ktorým sa vymenúvajú európski prokurátori Európskej prokuratúry, a to v rozsahu, v akom bol za európskeho prokurátora Európskej prokuratúry vymenovaný ako dočasný zamestnanec zaradený do platovej triedy AD 13 na neobnoviteľné funkčné obdobie troch rokov od 29. júla 2020 José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, jeden z troch kandidátov pôvodne navrhnutých Portugalskom (Ú. v. EÚ L 244, 2020, s. 18);
- zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/1117 z 27. júla 2020, ktorým sa vymenúvajú európski prokurátori Európskej prokuratúry v rozsahu, v akom bol za európskeho prokurátora Európskej prokuratúry vymenovaný ako dočasný zamestnanec zaradený do platovej triedy AD 13 na neobnoviteľné funkčné obdobie troch rokov od 29. júla 2020 José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra;
- zaviazal Radu Európskej únie na náhradu trov konania;

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení spočívajúcom v tom, že Rada sa domnievala, že nie je „orgánom oprávneným na vymenovanie (OOJ)“ v zmysle článku 1 ods. 1 a 2 služobného poriadku v spojení s článkom 6 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov, keď podľa článku 96 ods. 1 nariadenia 2017/1939 menuje európskeho prokurátora.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení pravidiel upravujúcich menovanie európskych prokurátorov a zaručujúcich zásadu nezávislosti Európskej prokuratúry. Žalobkyňa tvrdí, že skutočnosť, že portugalská vláda listom zaslaným Rade Európskej únie dňa 29. novembra 2019 spochybnila poradie kandidátov vypracované výberovou komisiou podľa článku 14 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2017/1939, pričom týchto kandidátov navrhla samotná vláda, s uvedením iného ňou uprednostňovaného kandidáta, a jeho schválenie Radou, spochybňuje systematicku procesnú menovania európskych prokurátorov.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zjavnom omyle vo východiskách rozhodnutia. Žalobkyňa konkrétne tvrdí, že list z 29. novembra 2019 zaslaný portugalskou vládou Rade obsahoval závažné omyly, ktoré napokon priznáva samotná vláda. Uvedené omyly spočívali v označení kandidáta uprednostňovaného portugalskou vládou ako „námestníka najvyššieho prokurátora Josého Guerry“ a to na šiestich miestach, a vo vyhlásení, že uvedený prokurátor viedol vyšetrovanie a vznášal obžalobu vo významnom procese vo veci trestných činnou proti finančným záujmom Európskej únie.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci. Žalobkyňa tvrdí, že ciele, za účelom dosiahnutia ktorých boli Rade Európskej únie zverené právomoci pri výbere a menovaní európskych prokurátorov, spočívajú v zaručení nezávislosti inštitúcie a vo vymenovaní najkvalifikovanejších kandidátov z jednotlivých členských štátov, ktorí poskytujú všetky záruky nezávislosti nevyhnutné k výkonu funkcie európskeho prokurátora.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení práva na riadnu správu vecí verejných. Žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ sa Rada odchyľila od správy výberovej komisie a od poradia založeného na výsledku posúdenia touto komisiou, znamená všeobecné odôvodnenie spočívajúce v obyčajnom odkaze na „odlišné... posúdenie zásluh týchto kandidátov, ktoré bolo uskutočnené príslušnými prípravnými orgánmi Rady“, to isté čo úplná neexistencia odôvodnenia, ktorá žalobkyni znemožňuje oboznámiť sa s dôvodmi jej nevymenovania.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie. Žalobkyňa tvrdí, že Rada vykonaním „odlišného posúdenia zásluh týchto kandidátov, ktoré bolo vykonané príslušnými prípravnými orgánmi Rady“, pokiaľ sa dotýka žalobkyne, porušila zásadu rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie.

Žaloba podaná 15. júna 2021 – Mendus/EUIPO (CENSOR.NET)

(Vec T-336/21)

(2021/C 320/53)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Iaroslav Mendus (Kyjev, Ukrajina) (v zastúpení: P. Kurcman, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovej ochrannej známky Európskej únie CENSOR.NET – prihláška č. 17 975 929

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 16. apríla 2021 vo veci R 1225/2020-1

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu v akom ide o služby, pre ktoré bol zápis odmietnutý,

— zrušil rozhodnutie prieskumového oddelenia zo 17. apríla 2020 v konaní o prihláške č. 17 975 929 v rozsahu v akom ide o služby, pre ktoré bol zápis odmietnutý,

- vrátil vec EUIPO, aby EUIPO mohol rozhodnutie meritórne zmeniť a zapísať ochrannú známku Európskej únie č. 17 975 929 pre všetky služby, na ktoré sa vzťahuje,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania pred prieskumovým oddelením, konania pred odvolacím senátom a pred Všeobecným súdom.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 18. júna 2021 – F I S I/EUIPO – Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (ECODOWN)

(Vec T-338/21)

(2021/C 320/54)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: F I S I Fibre sintetiche SpA (Oggiono, Taliansko) (v zastúpení: G. Cartella a B. Cartella, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (Magonza, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie ECODOWN – ochranná známka Európskej únie č. 2 756 740.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 13. apríla 2021 vo veci R 216/2020-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- v dôsledku toho vo veci samej rozhodol v prospech zápisu ochrannej známky Európskej únie č. 2 756 740,
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- Porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- nesprávne posúdenie dôkazov predložených žalobcom o nadobudnutej rozlišovacej spôsobilosti označenia z dôvodu jeho používania.

Žaloba podaná 21. júna 2021 – Rauff-Nisthar/Komisia

(Vec T-341/21)

(2021/C 320/55)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nadya Rauff-Nisthar (Pfinzta, Nemecko) (v zastúpení: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie z 9. marca 2020, ako aj rozhodnutie o preskúmaní vydané Výberovou komisiou Európskeho úradu pre výber pracovníkov (EPSO) z 19. augusta 2020 týkajúceho sa výberového konania EPSO/AD/371/19 (AD7) – 6 – Vedeckí výskumní pracovníci, o nezarazení mena žalobkyne do rezervného zoznamu pracovníkov,
- v potrebnom rozsahu zrušil rozhodnutie, ktorým sa zamietá sťažnosť z 15. marca 2021,
- nariadil predloženie testov a výsledkov jednotlivých testov výberového konania týkajúcich sa žalobkyne, ako aj výsledkov ďalšieho kola výberového konania na účely vecného posúdenia výsledkov, ktoré súviseli s jednotlivými nedostatkami a významným dôsledkom stresu, ktorý vyplynul zo zistených nedostatkov v súlade s článkom 91 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa jediný žalobný dôvod založený na rozdielnom zaobchádzaní vyplývajúcom z nedostatkov, ktoré nastali v priebehu skúšok, a ktoré ovplyvnili výsledky výberového konania. Tento žalobný dôvod sa delí na štyri časti:

1. Prvá časť založená na prítomnosti technických nedostatkov pri organizácii skúšok v rámci výberového konania EPSO/AD/371/19 (AD7) – 6 – Vedeckí výskumní pracovníci, ako nedostatkov uznaných administratívou, ktoré vyvolali u žalobkyne zvýšenú úroveň stresu v priebehu skúšok.
2. Druhá časť založená na nedostatku odbornej starostlivosti zo strany administratívy a jej nedostatočnej reakcie s cieľom napraviť uvedené nedostatky.
3. Tretia časť založená na nezohľadnení pochybení pri posudzovaní výkonu žalobkyne a neprijatí postupov, ktorými by sa zaručilo rovnaké zaobchádzanie s účastníkmi.
4. Štvrtá časť založená na zjavne nesprávnom posúdení výkonu žalobkyne.

Žaloba podaná 21. júna 2021 – Hypo Vorarlberg Bank/SRB**(Vec T-347/21)**

(2021/C 320/56)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania*Žalobkyňa:* Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Rakúsko) (v zastúpení: G. Eisenberger a A. Brenneis, Rechtsanwälte)*Žalovaná:* Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)**Návrhy**

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SRB zo 14. apríla 2021 o výpočte príspevkov *ex ante* do jednotného fondu pre riešenie krízových situácií na rok 2021 (SRB/ES/2021/22), vrátane jeho príloh, a to v každom prípade v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie, ako aj jeho prílohy týka sumy, ktorú má žalobkyňa zaplatiť,
- prerušil konanie na základe článku 69 písm. c) alebo d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu dovtedy, kým bude s konečnou platnosťou rozhodnuté v (spojených) veciach C-584/20 P⁽¹⁾ a C-621/20 P⁽²⁾, C-663/20 P⁽³⁾ a C-664/20 P⁽⁴⁾, keďže tieto konania, ktoré prebiehajú už určitý čas, sa z veľkej časti týkajú tých istých právnych otázok,
- uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení podstatných náležitostí z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nebolo v plnom rozsahu oznámené žalobkyňi.
 - Napadnuté rozhodnutie nebolo žalobkyňi v plnom rozsahu oznámené, čo je v rozpore s článkom 1 druhým pododsekom ZEÚ, článkami 15, 296 a 298 ZFEÚ, ako aj s článkami 42 a 47 Charty základných práve Európskej únie (ďalej len „Charta“). Oboznámenie sa s údajmi je ako hlavný prvok napadnutého rozhodnutia nevyhnutné na to, aby bolo možné porozumieť výpočtami súvisiacimi s platením príspevkov a ich preskúmať.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení podstatných náležitostí z dôvodu nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.
 - Napadnuté rozhodnutie nespĺňa povinnosť odôvodnenia vyplývajúcu z článku 296 ods. 2 ZFEÚ, ako aj z článku 41 ods. 1 a 2 písm. c) Charty z dôvodu, že jej boli oznámené len niektoré vybrané sprostredkované výsledky. Pokiaľ ide o voľnú úvahu SRB, ani posúdenia, ktoré vykonala, ani dôvody, ktoré majú podložiť tieto posúdenia, neboli spresnené.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na nesplnení podstatných náležitostí z dôvodu nevypočutia žalobkyne a nedodržania jej práva byť vypočutý.
 - V rozpore s tým, čo stanovuje článok 41 ods. 1 a 2 písm. a) Charty, žalobkyňa nebola vypočutá ani pred prijatím napadnutého rozhodnutia ani pred prijatím platobného výmeru založeného na tomto rozhodnutí. Tiež jej nebolo umožnené predložiť svoje pripomienky, a to napriek konzultačnému konaniu, ktoré bolo nedávno zavedené.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na nezákonnosti delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/63⁽⁵⁾ ako oprávneného základu na prijatie napadnutého rozhodnutia alebo nezákonnosti spôsobu úpravy na základe rizikového profilu stanoveného v tomto nariadení.
 - V rámci štvrtého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že články 4 až 7, 9, ako aj príloha I delegovaného nariadenia 2015/63, na ktorých sa zakladá napadnuté rozhodnutie, stanovujú systém stanovenia príspevkov, ktoré je bez akejkoľvek transparentnosti, čo je v rozpore s článkami 16, 17, 41 a 47 Charty a čo nedovoľuje zabezpečiť ani dodržanie článkov 20 a 21 Charty ani súlad so zásadami proporcionality a právnej istoty.

5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na nezákonnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ⁽⁶⁾ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014⁽⁷⁾ ako oprávnených základov na prijatie delegovaného nariadenia 2015/63 a teda napadnutého rozhodnutia.

- Subsidiárne žalobkyňa v rámci piateho žalobného dôvodu uvádza nezákonnosť ustanovení smernice 2014/59 a nariadenia č. 806/2014 stanovujúce systém platenia príspevkov vykonávaný delegovaným nariadením 2015/63, ktoré nemožno vykladať v súlade so Zmluvami a nespĺňajú teda povinnosť odôvodnenia právnych aktov, sú v rozpore so zásadou právnej istoty, ako aj so Zmluvami (najmä článok 1 druhý odsek ZEÚ a články 15, 296 a 298 ZFEÚ) a s Chartou (najmä články 16, 17, 41, 42 a 47 Charty).

(¹) Ú. v. EÚ C 423, 2020, s. 32.

(²) Ú. v. EÚ C 443, 2020, s. 17.

(³) Ú. v. EÚ C 44, 2020, s. 33.

(⁴) Ú. v. EÚ C 44, 2020, s. 35.

(⁵) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

(⁶) Smernica z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190).

(⁷) Nariadenie z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

Žaloba podaná 22. júna 2021 – Volkskreditbank/SRB

(Vec T-348/21)

(2021/C 320/57)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Volkskreditbank AG (Linz, Rakúsko) (v zastúpení: G. Eisenberger a A. Brenneis, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SRB zo 14. apríla 2021 o výpočte príspevkov *ex ante* do jednotného fondu pre riešenie krízových situácií na rok 2021 (SRB/ES/2021/22), vrátane jeho príloh, a to v každom prípade v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie, ako aj jeho prílohy týka sumy, ktorú má žalobkyňa zaplatiť,
- prerušil konanie na základe článku 69 písm. c) alebo d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu dovtedy, kým bude s konečnou platnosťou rozhodnuté v (spojených) veciach C-584/20 P⁽¹⁾ a C-621/20 P⁽²⁾, C-663/20 P⁽³⁾ a C-664/20 P⁽⁴⁾, keďže tieto konania, ktoré prebiehajú už určitý čas, sa z veľkej časti týkajú tých istých právnych otázok,
- uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa päť žalobných dôvodov, ktoré sú zhodné so žalobnými dôvodmi uvedenými vo veci T-347/21, Hypo Vorarlberg Bank/SRB.

(¹) Ú. v. EÚ C 423, 2020, s. 32.

(²) Ú. v. EÚ C 443, 2020, s. 17.

(³) Ú. v. EÚ C 44, 2020, s. 33.

(⁴) Ú. v. EÚ C 44, 2020, s. 35.

Žaloba podaná 25. júna 2021 – KTM Fahrrad/EUIPO – KTM (R2R)

(Vec T-353/21)

(2021/C 320/58)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: KTM Fahrrad GmbH (Mattighofen, Rakúsko) (v zastúpení: V. Hoene, advokátka)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: KTM AG (Mattighofen, Rakúsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľka spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie R2R – ochranná známka Európskej únie č. 17 886 364

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 20. apríla 2021 vo veci R 261/2020-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie o výmaze výmazového oddelenia č. 22964C zo 4. decembra 2019, ako aj rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu z 20. apríla 2021 o potvrdení uvedeného rozhodnutia vrátane nároku na náhradu trov konania a návrhu na výmaz odporkyne v odvolacom konaní,
- subsidiárne, zrušil rozhodnutie o výmaze výmazového oddelenia č. 22964C zo 4. decembra 2019, ako aj rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu z 20. apríla 2021 o potvrdení uvedeného rozhodnutia vrátane nároku na náhradu trov konania a návrhu na výmaz odporkyne v odvolacom konaní, v akom sa týkajú vozidiel a častí vozidiel zahrnutých do triedy 12, konkrétne poľnohospodárskych vozidiel a častí takýchto vozidiel,
- ešte subsidiárnejšie, zrušil rozhodnutie o výmaze výmazového oddelenia č. 22964C zo 4. decembra 2019, ako aj rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu z 20. apríla 2021 o potvrdení uvedeného rozhodnutia vrátane nároku na náhradu trov konania a návrhu na výmaz odporkyne v odvolacom konaní v rozsahu, v akom sa týkajú vozidiel a častí vozidiel zahrnutých do triedy 12, konkrétne bicyklov a dvojkolesových vozidiel a častí takýchto vozidiel.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 58 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 95 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

Žaloba podaná 25. júna 2021 – Portigon/SRB**(Vec T-360/21)**

(2021/C 320/59)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania*Žalobkyňa:* Portigon AG (Düsseldorf, Nemecko) (v zastúpení: D. Bliesener, V. Jungkind a F. Geber, Rechtsanwälte)*Žalovaná:* Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)**Návrhy**

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SRB zo 14. apríla 2021 o výpočte príspevkov *ex ante* do jednotného fondu pre riešenie krízových situácií na rok 2021 (SRB/ES/2021/22) v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- prerušil konanie na základe článku 69 písm. c) alebo d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu dovtedy, kým bude s konečnou platnosťou rozhodnuté vo veciach T-413/18 ⁽¹⁾, T-481/19 ⁽²⁾, T-339/20 ⁽³⁾, T-424/20 ⁽⁴⁾ a C-664/20 P ⁽⁵⁾, alebo dovtedy, kým nebudú ukončené tieto konania akýmkoľvek iným spôsobom,
- uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 ⁽⁶⁾ a delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/81 ⁽⁷⁾ a Zmluvy o FEÚ v rozsahu, v akom bola definovaná ako subjekt povinný platiť príspevky do jednotného fondu pre riešenie krízových situácií (ďalej len „fond“).
 - SRB nesprávne určila, že žalobkyňa je povinná platiť príspevky, pretože nariadenie č. 806/2014 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ ⁽⁸⁾ nestanovujú povinnosť platenia príspevku pre inštitúcie, na ktoré sa vzťahuje postup riešenia krízovej situácie.
 - Normotvorca nemal zakladať povinnosť platenia príspevku na článku 114 ZFEÚ z dôvodu neexistencie vzťahu s vnútorným trhom. Harmonizácia systému platenia príspevku na úrovni Únie neuláhčuje výkon základných slobôd a ani nezamedzuje citlivým narušeniam hospodárskej súťaže inštitúcií, ktoré boli sa sťahli z trhu.
 - SRB nesprávne určila, že na žalobkyňu sa vzťahuje povinnosť platenia príspevku, pretože inštitúcia nečelí riziku, postup riešenia krízovej situácie na základe nariadenia č. 806/2014 je vylúčený a inštitúcia nemá nijaký význam z hľadiska stability finančného systému.
 - Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/63 ⁽⁹⁾ je v rozpore s článkom 114 ZFEÚ, ako aj článkom 103 ods. 7 smernice 2014/59, ako hlavné ustanovenie na výpočet príspevkov (článkov 290 ods. 1 druhý odsek ZFEÚ).
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 41 ods. 2 písm. c) a článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), pretože spôsob výpočtu neumožňuje v plnom rozsahu odôvodniť výpočet príspevkov. Delegované nariadenie 2015/63 je sčasti neplatné.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení článkov 16 a 20 Charty, pretože z dôvodu osobitnej situácie žalobkyne napadnuté rozhodnutie porušuje všeobecnú zásadu rovnosti, ako aj základné právo na slobodu podnikania.

4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na nesplnení podstatných náležitostí a pravdepodobne článku 5 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/81, pretože nie je isté, či bolo napadnuté rozhodnutie autentifikované. Okrem toho SRB dostatočne neposúdila skutkový stav, nevypočula žalobkyňu pred prijatím napadnutého rozhodnutia a toto rozhodnutie dostatočne neodôvodnila.
5. Piaty žalobný dôvod, ktorý je uvedený subsidiárne, sa zakladá na porušení článku 69 ods. 1 nariadenia č. 806/2014v rozsahu, v akom cieľová úroveň bola stanovená na veľmi vysokú sumu, pretože SRB nemohla stanoviť túto sumu na viac ako 55 miliárd eur.
6. Šiesty žalobný dôvod, ktorý bol uvedený subsidiárne, sa zakladá na porušení článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 103 ods. 7 smernice 2014/59, pretože SRB mala v rámci výpočtu výšky príspevku vylúčiť pasíva bez rizík relevantných pasív.
7. Siedmy žalobný dôvod, ktorý bol uvedený subsidiárne, sa zakladá na porušení článku 70 ods. 6 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 5 ods. 3 a 4 delegovaného nariadenia 2015/63, pretože SRB nesprávne vypočítala príspevky žalobkyne, keď zohľadnila *brutto* hodnotu je zmlúv o derivovaných nástrojoch.
8. Ôsmy žalobný dôvod, ktorý bol uvedený subsidiárne, sa zakladá na porušení článku 70 ods. 6 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 6 ods. 8 písm. a) delegovaného nariadenia 2015/63, pretože SRB nesprávne dospela k záveru, že žalobkyňa je inštitúcia v reštrukturalizácii.

(¹) Ú. v. EÚ C 294, 2018, s. 41.

(²) Ú. v. EÚ C 305, 2019, s. 60.

(³) Ú. v. EÚ C 240, 2020, s. 34.

(⁴) Ú. v. EÚ C 279, 2020, s. 70.

(⁵) Ú. v. EÚ C 44, 2020, s. 35.

(⁶) Nariadenie z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

(⁷) Vykonávacie nariadenie 19. decembra 2014, ktorým sa bližšie určujú jednotné podmienky uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do jednotného fondu na riešenie krízových situácií (Ú. v. EÚ L 15, 2015, s. 1).

(⁸) Smernica z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190).

(⁹) Delegované nariadenie z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

Žaloba podaná 25. júna 2021 – Essity Hygiene and Health/EUIPO (Zobrazenie listu)

(Vec T-364/21)

(2021/C 320/60)

Jazyk konania: švédčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Essity Hygiene and Health AB (Göteborg, Švédsko) (v zastúpení: U. Wennermark, advokátka)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Únie (zobrazenie listu) – prihláška č. 16 709 305

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 31. marca 2021 vo veci R 2196/2017-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom bola zamietnutá prihláška,
- zmenil napadnuté rozhodnutie v tom zmysle, že sa vyhovie odvolaniu proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka v súvislosti s výrobkami triedy 16 zahrnutými v prihláške, a,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré jej vznikli v konaní pred Všeobecným súdom a EUIPO,

Žalobkyňa subsidiárne navrhuje, aby Všeobecný súd,

- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré jej vznikli v konaní pred Všeobecným súdom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 165 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/1001, ako aj článku 36 ods. 1 písm. g) a ods. 2 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií
Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK